Spanje

18 februari t/m 6 april 2013

Inhoud

Maandag 18 feb	Heel - Voué (Troyes)	435 km	3
Dinsdag 19 feb	Voué - Orcet (Clermont-Ferrand)	397 km	4
Woensdag 20 feb	Orcet - Capmany (Girona)	485 km	5
Donderdag 21 feb	Capmany - Navajas (Valencia)	519 km	8
Vrijdag 22 feb	Navajas - Segorbe - Altura - Navajas	14 km	9
Zaterdag 23 feb	Navajas		12
Zondag 24 feb	Aín - Pico Espadan - Ain	15 km	13
Maandag 25 feb	Navajas - Torás - Caudiel - Navajas	62 km	21
Dinsdag 26 feb	Valencia		27
Woensdag 27 feb	Navajas		42
Donderdag 28 feb	Navajas		42
Vrijdag 1 maart	Navajas - Mojácar (Almeria)	463 km	42
Zaterdag 2 maart	Mojácar - Vera		44
Zondag 3 maart	Sopalmo - Middellandse Zee - Sopalmo	9,3 km	47
Maandag 4 maart	Mojácar		56
Dinsdag 5 maart	Mojácar rondwandeling 14 km		56
Woensdag 6 maart	Mojácar		65
Donderdag 7 maart	Bédar mijnwandeling	14 km	66
Vrijdag 8 maart	Antas rondwandeling	16 km	79
Zaterdag 9 maart	Mojácar		85
Zondag 10 maart	Turre - Sierra Cabrera - Turre	15 km	85
Maandag 11 maart	El Rio de Aguas - natuurpark ‘Karst en Yesos de Sorbas’- El Rio de Aguas	9,4 km	91
Dinsdag 12 maart	Mojácar		102
Woensdag 13 maart	Rondrit vanuit Mojácar	205 km	102
Donderdag 14 maart	Mojácar - Sierra Cabrera - Mojácar	15 km	106

Vrijdag 15 maart	Mojácar - Cortijo Cabrera - Mojácar	24 km	110
Zaterdag 16 maart	Mojácar		115
Zondag 17 maart	Mojácar		115
Maandag 18 maart	El Rio de Aguas - Lucainena de las Torres - Polopos - El Rio de Aguas	43 km	116
Dinsdag 19 maart	Bédar rondwandeling 2	13 km	125
Woensdag 20 maart	Mojácar		130
Donderdag 21 maart	Mojácar - Bédar - Mojácar	40 km	130
Vrijdag 22 maart	Bédar rondwandeling 3	15 km	136
Zaterdag 23 maart	Mojácar		141
Zondag 24 maart	Mojácar - La Fresneda	617 km	141
Maandag 25 maart	Beceite - Perigañol - La Caixa - Beceite	6,3 km	142
Dinsdag 26 maart	Beceite - El Parrisal - Beceite	10 km	150
Woensdag 27 maart	La Fresneda - Torre Del Compte - Valdealgorfa - Valjunquera - La Fresneda	48 km	159
Donderdag 28 maart	Horta de Sant Joan - Prat De Compte - Ebro - Bot - Horta de Sant Joan	54 km	165
Vrijdag 29 maart	La Fresneda		173
Zaterdag 30 maart	Arnes - Parc Natural des Ports - Arnes	15 km	174
Zondag 31 maart	La Fresneda - La Portellada - Embalse de Pena - Valderrobres - La Fresneda	51 km	180
Maandag 1 april	La Fresneda - Valderrobres		186
Dinsdag 2 april	Valderrobres - Beceite - Arnes - Lledó - Valderrobres	49 km	186
Woensdag 3 april	La Fresneda - Martres-Tolosane	400 km	190
Donderdag 4 april	Martres-Tolosane - Orcet	475 km	191
Vrijdag 5 april	Orcet - Voué	398 km	192
Zaterdag 6 april	Voué - Heel	435 km	192

Maandag 18 feb Heel - Voué (Troyes)

435 km

Weer: zonnig, tot 7 ^{0}C

Daar we allebei niet meer werken hebben we nu de tijd om tijdens de winter een langere reis te maken. We gaan met de caravan richting Zuid-Spanje om daar een rondreis te maken. De wandelschoenen en de fietsen gaan mee.

We vertrekken deze morgen even na 8 uur om vervolgens al voor Maastricht in de file te staan. Hopelijk zal het de laatste zijn.
We rijden via Luik, Charleroi en steken om 12 uur de grens met Frankrijk over. Hierna rijden we via Reims naar het plaatsje Voué vlakbij Troyes.

Daar gaan we naar de boerencamping “de la Barbuise”.
Een prima camping, alleen is het sanitair wel heel erg slecht.

Vandaag een zonnige dag gehad, met een temperatuur tot 7 graden.

Dinsdag 19 feb Voué - Orcet (Clermont-Ferrand)

397 km

Weer: zonnig, tot 15 ^{0}C

Het vriest nog 4 graden als we om half 8 opstaan. We bakken zelf broodjes want de bakker is hier niet om de hoek. We vertrekken om ongeveer kwart voor 9 en onze tocht gaat vandaag grotendeels over lange rechte wegen door een uitgestrekt landbouwgebied.

Via Troyes, Auxerre, Nevers komen we om 4 uur aan bij het kleine plaatsje Orcet net voorbij Clermont-Ferrand. Daar vinden we camping “le Clos Auroy”. En ook op deze camping is het nog heel erg rustig. Vandaag weer een probleemloze dag.

’s Avonds lopen we nog even door het dorpje.

Woensdag 20 feb Orcet - Capmany (Girona)

485 km

Weer: zonnig, tot 18 ^{0}C

Wim gaat al vroeg naar de bakker, zodat we met vers brood kunnen ontbijten. Buiten vriest het nog zo'n 3,5 graad.

Ook nu vertrekken we om kwart voor 9. Onze tocht gaat dwars door de Auvergne via het viaduct van Millau dat 270 m hoog boven de Tarn ligt. Het viaduct, op 14 december 2004 geopend door toenmalig president Jacques Chirac, is de hoogste brug ter wereld (in constructiehoogte).

Vlak voor de brug houden we een pauze op de parkeerplaats die is aangelegd voor de toeristen die de brug willen bewonderen. En ook wij ondernemen de kleine wandeling naar het uitzichtpunt. De brug zelf ligt in de zon, helaas ligt de Tarn onder de wolken.

Dan rijden we door een gedeelte van de Languedoc, een fantastisch landschap. Daarna gaat het verder naar Narbonne waar we de Middellandse zee zien liggen.

Vervolgens rijden we dwars door Perpignan. Ondanks dat het soms toch wel heel erg smal is, gaat alles naar wens. Na Perpignan steken we de grens naar Spanje over.

Daarna is het nog zo'n 15 km naar het plaatsje Capmany. Daar zoeken we op camping "Les Pedres" van Nederlandse eigenaars een mooi plekje uit.

Vandaag hebben we de hele tocht kunnen genieten van een schitterende omgeving.

Voor het eten lopen we nog even door het kleine plaatsje Capmany met zijn smalle steegjes. Wat ons opvalt is dat het plaatsje goed is onderhouden en er geen afval op straat te bekennen is.

Donderdag 21 feb Capmany - Navajas (Valencia)

519 km

Weer: half bewolkt, tot 20 ^{0}C

Vandaag voorlopig een laatste reisdag. We staan vroeg op en vertrekken dan ook al om half 8 van de camping. Vannacht heeft het niet gevroren dus voor de eerste keer geen auto krabben.

Ook nu rijden we weer binnendoor, alhoewel deze wegen soms ook de afmeting hebben van een wat smallere snelweg. We rijden via Girona naar Barcelona. Voor Barcelona gaan we de tolweg op zodat we de drukte van Barcelona ontwijken. Na zo'n 50 km verlaten we de tolweg weer en gaan richting Tarragona, daar zien we voor het eerst de Middellandse Zee. We volgen de kust tot vlak voor Valencia, daar verlaten we de kustweg en gaan zo'n 30 km landinwaarts naar Najavas.

Hier bevindt zich camping "Altomira".
Via een behoorlijk steile inrit rijden we de camping op en zoeken een geschikte plaats. De plekken zijn niet heel erg groot, maar gelukkig hoeven we geen voortent op te zetten want die past echt niet. Wij zijn niet de enige 60-plussers op deze camping. Allemaal op zoek naar de zon.

Vrijdag 22 feb Navajas - Segorbe - Altura - Navajas

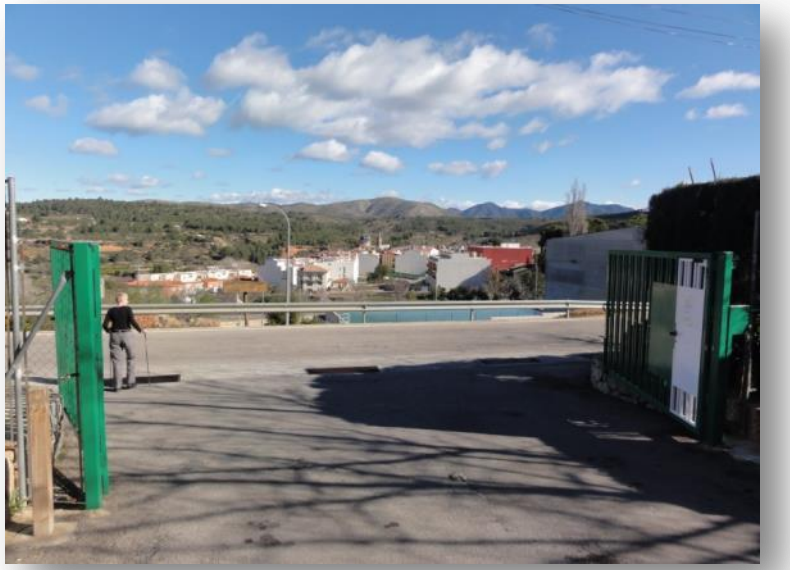
14 km

Laagste punt: 313 m **Hoogste punt: 440 m** **Totale stijging/daling: 270 m**

Weer: zonnig, tot 23 ^{0}C

Om een uur of 11 trekken we maar eens onze wandelschoenen aan voor een korte wandeling.

Als we de camping verlaten zien we voor ons het dorpje Navajas liggen.

We wandelen er nu snel doorheen, maar we zullen zeker hier nog vaker terugkomen. We verlaten het plaatsje en lopen richting de waterval. We fotograferen één van de aanwezige bronnen. We zullen er nog meer voorbij lopen.

Deze bronnen zijn wel heel bijzonder.

Er bevinden zich hier 2 watervallen. Vanaf deze plek hebben we een prachtig zicht op de tweede waterval.

En vanaf hier kijken we terug naar de waterval. Een heel mooi plekje.

Een poosje later kan ik het niet nalaten om een mandarijn van de boom te plukken. In de verte zien we het plaatsje Segorbe.

Ook dit plaatsje heeft weer een mooi oud centrum. Veel mensen zien we in het oude gedeelte niet op straat. Maar als we iemand zien zijn het bijna altijd ouderen.

Aan de straatnaambordjes is veel aandacht geschonken. Het zijn bijna schilderijen.

Voor we Segorbe verlaten lopen we nog even langs de toeristen informatie voor een wandel- of fietskaart. Helaas geen kaarten maar wel wat andere bruikbare informatie over fietstochten. Daarna gaan we richting Alture.

Ook dit is weer een typisch klein Spaans dorpje. Op deze foto een prachtig mooi onderhouden straatje met alleen maar witte huizen.

We hebben de kerk al van ver gezien, maar om er naar toe te lopen valt niet mee door de wirwar van smalle straatjes.

Ondertussen is het behoorlijk warm geworden en we vinden het niet erg om op tijd weer op de camping aan te komen.

Zaterdag 23 feb Navajas

Weer: zonnig, tot 10 ^{0}C

We worden vanmorgen wakker van de wind. Nou ja wind, noem het maar storm. Vandaag dus geen buitenactiviteiten. De hele dag loeit de wind met windkracht 6 om de caravan heen en het is ook nog eens behoorlijk koud.

We brengen de dag door met lezen, internetten en tv kijken. Morgen is het hopelijk beter weer.

Zondag 24 feb Aín - Pico Espadan - Ain

15 km

Laagste punt: 365 m **Hoogste punt: 1103 m** **Totale stijging/daling: 950 m** **Weer: half bewolkt**

Vandaag onze eerste echt serieuze wandeling. Maar eerst ontbijten en dat kan pas na 9 uur omdat we niet eerder brood kunnen halen bij de receptie. Gelukkig hoef ik dat niet te doen want brood halen betekent iedere morgen eerst steil afdalen en daarna weer terug middels een fikse klim.

Na het ontbijt rijden we eerst met de auto naar het kleine plaatsje Aín, zo'n 32 kilometer verderop gelegen in het Nationaal Park Serra d'Espada. Om ongeveer half 12 beginnen we te lopen.
De wandeling begint rustig over een gedeelte van de GR36.

In de verte zien we een poosje later het plaatsje Veo liggen waar we naar toe moeten.

Vlak voor Veo lopen we weer over een in vroeger tijden aangelegd pad.
Dat moet vroeger toch een heel gehobbel geweest zijn om er met karren over heen te rijden.

Dan, na 3 km wandelen, komen we aan in het plaatsje Veo.

Ook hier zien we weer een groot aantal irrigatiekanaaltjes en ons pad loopt een stuk via zo’n kanaaltje. Erg leuk en soms wel heel erg smal.

Daar de temperaturen niet erg hoog zijn, zeker ’s nachts, hebben de bewoners de planten beschermd door er plastic om heen te doen.

In het Nationaal park staan werkelijk prachtige oude bomen, waarvan deze stam wel heel bijzonder is.

Daarna volgt een heel lange steile klim naar de top. Het laatste stuk is het nog even klauteren naar de top van de Pico Espadan op 1103 m.

En gelukkig is het mooi helder weer. Dus extra genieten van het mooie uitzicht. In de verte zien we de Middellandse Zee, hemelsbreed is de afstand 24 km.

We blijven niet al te lang op de top want er staat een koude wind. We beginnen dus aan de afdaling die aan het begin behoorlijk steil is. Na het steile gedeelte steken we een aantal puinhellingen over die trouwens geen enkel probleem opleveren.

Ook hier woonden vroeger mensen, zoals te zien is aan de ruïnes.
De huisjes waren niet al te groot.

Vlak voor het plaatsje Aín weer zo’n mooie oude brug die er veel zijn in Spanje.

Via een paar mooie smalle straatjes komen we weer aan bij onze auto. Inmiddels is het kwart voor vijf geworden.

Dan rijden we naar huis. We geven onze TomTom zijn zin en rijden de route die hij ons voorschotelt. Nou dat is een verrassing want van een behoorlijke weg is absoluut geen sprake. We rijden dwars door de rimboe met smalle weggetjes en veel slechte onverharde paden.
Maar we komen er en hebben er, ondanks de 25 km, behoorlijk lang over gedaan. Maar het was wel erg leuk en een mooie afsluiting van een prachtige dag. Van de wind, die nog behoorlijk waaide, hebben we weinig last gehad.

Maandag 25 feb Navajas - Torás - Caudiel - Navajas

62 km

Laagste punt: 394 m **Hoogste punt: 933 m** **Totale stijging/daling: 1170 m** **Weer: half bewolkt; 4 - 10 ^{0}C**

Vandaag staat er een fietstocht op het programma. We gaan een gedeelte fietsen van de Via Verde Ojos Negros. Dit is een fietspad dat is aangelegd over een oude spoorlijn en heeft een lengte van 185 km. Het fietspad loopt vlak langs de camping. De bedoeling is op de heenweg een klein stuk fietspad te doen om vervolgens dit te verlaten in Jérica. Daarna gaat onze tocht verder door de bergen naar Torás en vanaf daar gaan we weer terug over de Via Verde Ojos Negros.

Om half 11 vertrekken we vanaf de camping en via een heel steil weggetje komen we aan bij het fietspad. Het eerste gedeelte loopt vrijwel geheel vlak.

Onder ons zien we een mooi stuwmeer liggen, genaamd Elbalse del Regajo.

In het plaatsje Jérica verlaten we dus het officiële fietspad en rijden naar het mooie plaatsje Viver. Het lijkt of de weg vlak is maar niets is minder waar.

We fietsen over onverharde paden met veel stenen door prachtige boomgaarden.

En het blijft hard werken.

Hier, op een hoog punt, hebben we een mooi zicht over de omgeving. Diep beneden zien we de weg lopen waar we naar toe moeten.

Inmiddels hebben we besloten, i.v.m. de zwaarte van de tocht, niet door te fietsen naar Barracas om vanaf daar het fietspad te nemen, maar via het plaatsje Torás naar het stationnetje van dit plaatsje te fietsen en vanaf daar de Via Verde op te gaan.
Via een steil pad komen we aan in Torás en daar eten we op de trappen voor de kerk ons brood op. Het is behoorlijk koud.

Daarna nog 3 km klimmen en daar is dan het “nieuwe” station van Torás.
Ik slaak een zucht van verlichting.

Het pad ligt aan de overkant en dus tillen we de fietsen maar even over de spoorlijn.

Aan de Via Verde ligt het oude stationnetje dat er nu vervallen bij ligt.

En nu, op de Via Verde Ojos Negros, kunnen we de snelheid opvoeren want vanaf nu gaat het bijna constant naar beneden. Wat is dat heerlijk fietsen.

En mooi zicht over de omgeving met op de voorgrond een mooie spoorbrug.

Eén van de 7 tunnels waar we doorheen fietsen. Ze zijn bijna allemaal verlicht, bij sommige tunnels kan je zelf het licht aandoen. Helaas hebben we dat soms te laat in de gaten en fietsen we in het pikdonker door de tunnel.

In Jérica doen we nog een paar boodschappen en dan naar de camping. In de caravan zetten we snel de kachel aan want we hebben het behoorlijk koud gekregen. Onderweg hebben we zelfs zo nu en dan een paar sneeuwvlokken gezien. Maar ondanks dat en de voor mij toch wel zware beklimmingen is het een mooie dag geweest.

Dinsdag 26 feb Valencia

Weer: zonnig

Een bezoek aan Valencia staat vandaag op het programma. We laten de auto op de camping en nemen vanuit Navajas de trein. Het is nog even wachten omdat de trein een vertraging heeft van zo'n 15 minuten maar we zitten lekker warm in het zonnetje.

Na een overstap in Sagunt komen we na een treinreis van ongeveer 1.15 uur komen we aan op het station van Valencia. De trein heeft de verloren tijd ruimschoots ingehaald. Het station van Valencia ziet er aan de binnenkant niet heel bijzonder uit.

Maar de buitenkant is een ander verhaal. Een heel mooi gebouw.

Daar de Toeristen Info in het station gesloten is gaan we op zoek naar het stadhuis, want daar moet de Toeristen Info wel open zijn. En ja, in het stadhuis krijgen we de door ons gewenste plattegrond van Valencia gratis aangeboden. Nu kunnen we zeker niet verdwalen.

Ons eerste doel is het park en onderweg passeren we de Bianco de Valencia. Hier lopen we door het nieuwere gedeelte van de stad.

Via deze brug, de Pont del Mar komen we aan in het park in de oude rivierbedding, genaamd Jardines del Turia,

Dan lopen we het park in, een heel groot prachtig park waar je je geen moment verveelt.

Met verbazing zien we dit mooie varkentje aan komen wandelen met zijn baasje. Hij loopt keurig ongelijnd mee en mag ondertussen zich ook nog lekker vermaken in één van de aanwezige vijvertjes.

Een mooi doorkijkje met in de verte één van de bijzondere gebouwen die we willen bekijken.

Ook voor de sportievelingen is er een klein buitensportschooltje aangelegd. Er wordt gretig gebruik van gemaakt.

Daarna is het nog een klein stukje lopen naar de “Ciudad De Las Artes Y Las Ciencias”, oftewel de stad van de Kunsten en Wetenschappen. Dit project is in 2003 voltooid.

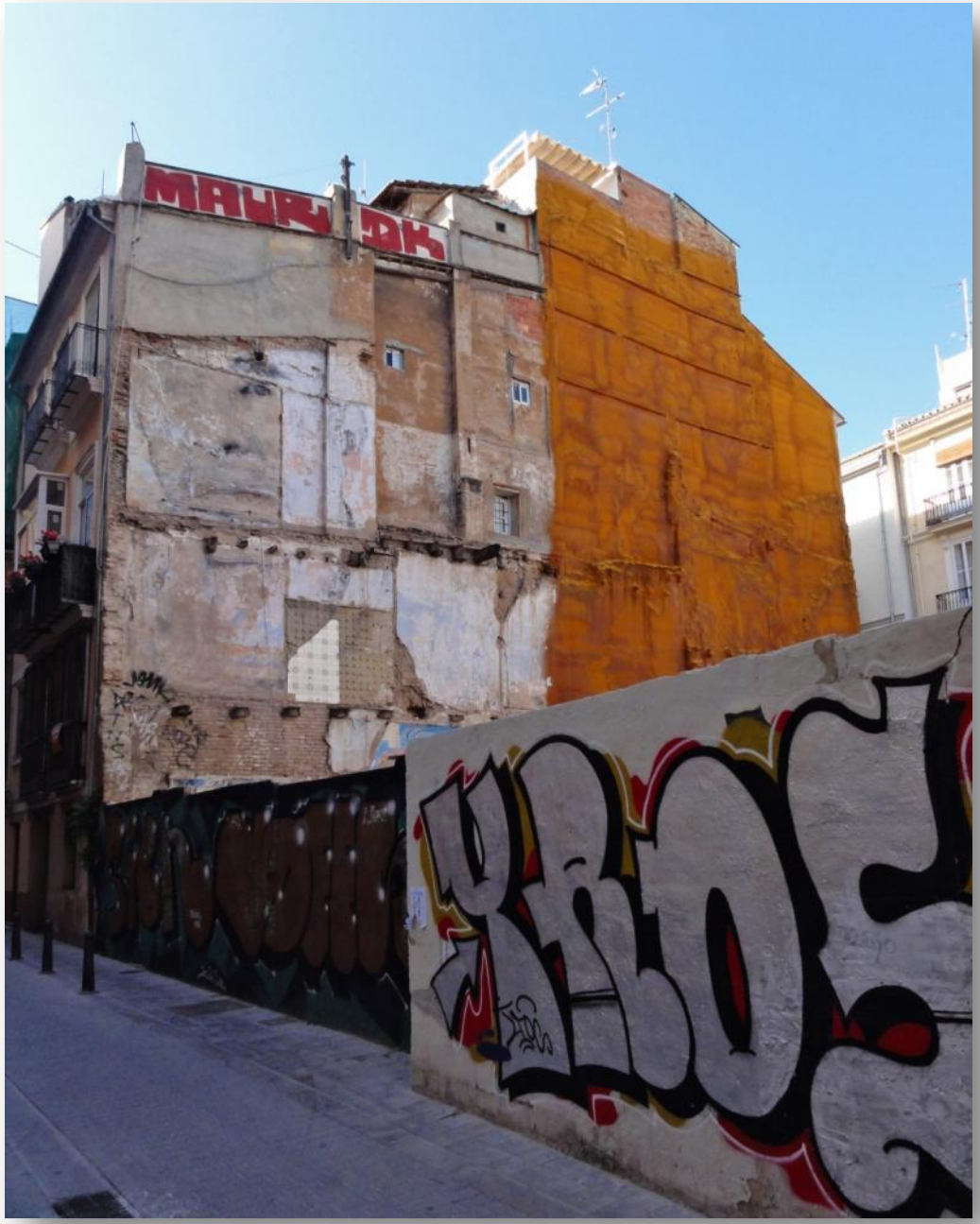

SEGURIDAD
ciudad de las artes y las ciencias

Nadat we uitgebreid de gebouwen hebben bekeken wandelen we via het park weer terug. Onderweg lunchen we lekker buiten in het zonnetje op een terrasje in het park.

We lopen nu richting het oude gedeelte van Valencia en zien al heel snel dat er (tot heel hoog) veel graffiti is gespoten. Jammer want het doet het aanzicht van de oude stad niet veel goed.

We lopen richting de kathedraal, een prachtig gebouw aan de buitenkant.

Via de ingang van de kathedraal kunnen we naar de toren die we willen beklimmen.

Maar eerst werpen we een blik op het interieur van de kathedraal.
Deze is verschoond gebleven van allerlei tierelantijnen, alleen het altaar springt er uit.

Dan klimmen we via 207 treden naar boven en zien als eerste de majestueuze klok.

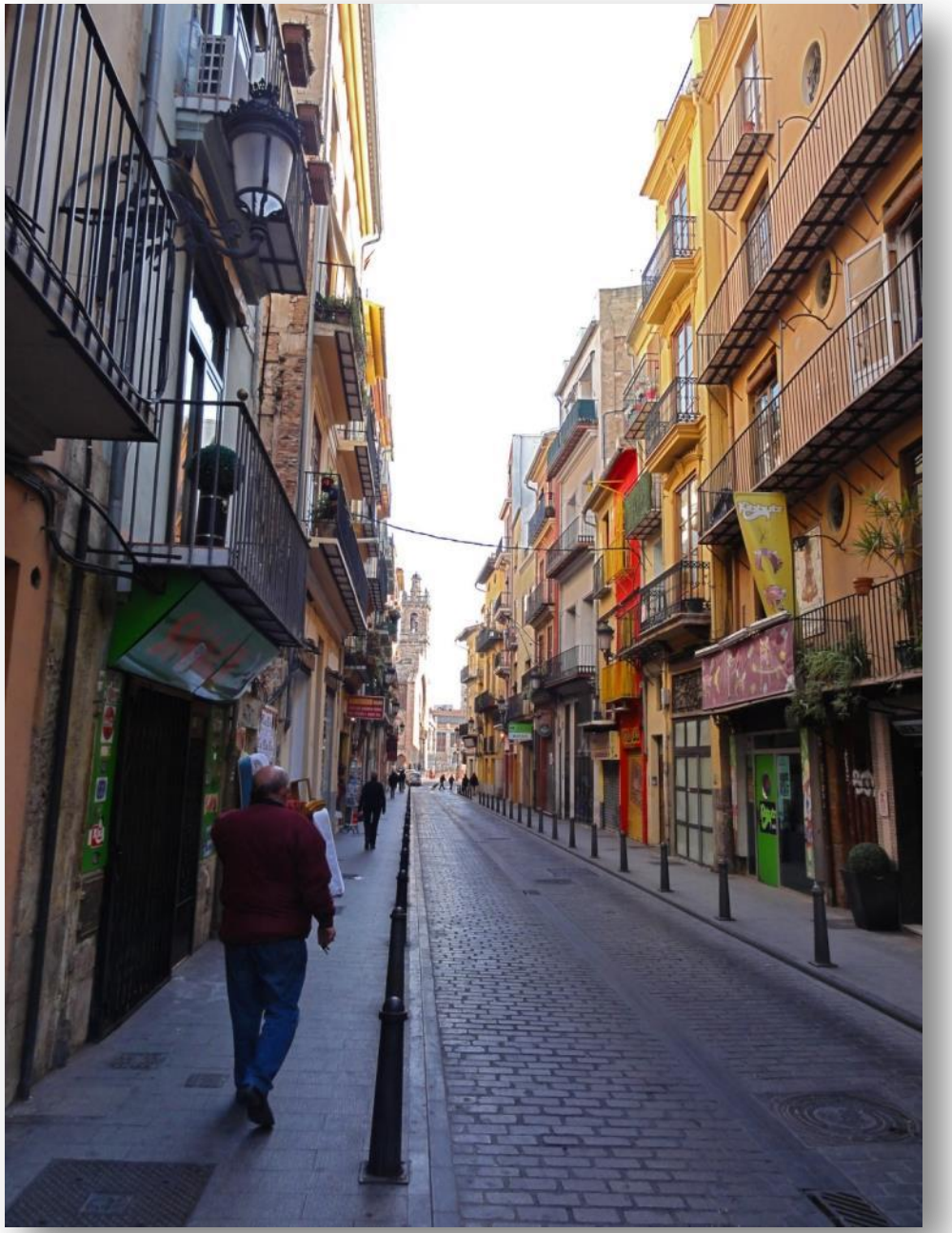
Vanaf de toren heb je een magnifiek uitzicht over de stad met zijn vele kleine straatjes.

Na het bezoek aan de kathedraal dwalen we eerst een tijd lang door de oude binnenstad met zijn talrijke kleine straatjes.

Daarna genieten we van de zon op een terrasje op de Plaza de la Reina met een heerlijk glas wijn en een groot glas bier.

Als de zon achter de huizen is verdwenen wordt het koud en gaan we dus op zoek naar een restaurantje. Die vinden we en we eten daar een menu del dia (drie gangen inclusief drank voor € 10).

Inmiddels is het al bijna donker en tijd om naar het station te gaan. Onze trein vertrekt om 20 over 7 en om even na half 9 zijn we weer terug op het stationnetje van Navajas.
Snel naar de camping want ook nu is het weer koud. De kachel aan en nog even van gedachten wisselen over deze leuke dag.

Woensdag 27 feb Navajas

Weer: bewolkt en ’s middags regen

Een dagje in de caravan.

Donderdag 28 feb Navajas

Weer: de hele dag regen

Nog een dagje in de caravan. De hele dag is het geen seconde droog geweest en ’s avonds onweert het nog een lange tijd.

Vrijdag 1 maart Navajas - Mojácar (Almeria)

 463 km

Weer: eerst regen, later zonnig

Als we deze morgen wakker worden zien we dat de bergen voorzien zijn van een laag sneeuw. De sneeuwgrens is gedaald naar 600m.

Dus wordt het tijd dat we weer verder trekken naar het zuiden en wat meer zon gaan opzoeken. Althans dat hopen we.
We vertrekken even na 8 uur en rijden eerst naar Valencia, richting de zee. Na Valencia krijgen we even wat regen maar al snel klaart het op en krijgen we een strakblauwe lucht.

Na ongeveer 80 km na Valencia verlaten we de autoweg en rijden binnendoor via Yecla en Jumilla door een heel mooi gebied.

Daar dit gebied nog hoger ligt dan Navaja ligt hier nog voldoende sneeuw. Er zijn bijna geen plaatsen om even te stoppen, maar op een heel grote parkeerplaats bij een restaurant zetten we toch de caravan even neer. Zo nu en dan de benen strekken is toch wel lekker.

We gaan weer verder richting Murcia. Vlak voor deze plaats komen we weer op de autoweg, de A7. Tegen 2 uur verlaten we deze A7 en gaan binnendoor richting het plaatsje Turre. Na dit plekje en voor het plaatsje Mojácar ligt camping El Quinto. Dit wordt de plek waar we de komende dagen willen verblijven. Een mooie camping.

Zaterdag 2 maart Mojácar - Vera

Weer: zonnig

De lucht ziet er al behoorlijk blauw uit als we opstaan. We ontbijten op ons gemak, nemen een douche en gaan daarna even lopend naar Mojácar om in een heel klein winkeltje wat lekkers bij de koffie te halen. Want vandaag hebben we afgesproken met Diny en Pieter, vrienden uit Nederland die 10 km verder in Vera zitten.

Het witte dorpje steekt mooi af tegen de helderblauwe lucht.

Teruglopend naar de camping hebben we een weids uitzicht over het Spaanse vlakkere land.

Als we op de camping aankomen zijn Diny en Pieter er al. We drinken eerst uitgebreid koffie en daarna in de auto richting Vera.
Daar eten we een heerlijk Menú del Día in restaurant Los Angeles.

Los Angeles
Bar and Restaurant

Menú del Día 10.00€

Media Botella de Vino o Bebida
Half Bottle of Wine or 1 Standard Drink

~

Pan con Alioli
Bread with Aioli

~

Sopa del Dia
Soup of the Day
Entre Meses
Selection of Spanish Meats and Cheese
Higado de Pollo con Cebolla y Ajo
Onion and Garlic Chicken Liver
Paté de la Casa
Chicken Liver Pate
Ensalada de Tomate, Cebolla y Jamón Serrano
Tomato, Onion and Serrano Ham Salad

~

Estofado del Día
Stew of the Day
Codillo de Cerdo Asado
Roast Hock of Pork
Filete de Merluza Rebozada
"Fish & Chips"
Pimiento Asado Relleno de Verduras y Arroz
Baked Pepper Filled with Rice and Vegetables

~

Postre o Café
Dessert or Coffee

Vervolgens proosten we op een terrasje aan zee uitgebreid op onze vakantie.

Een erg gezellige dag. Dit gaan we zeker nog een keer doen voordat Diny en Pieter weer naar Nederland vertrekken.

Zondag 3 maart Sopalmo - Middellandse Zee - Sopalmo

9,3 km

Laagste punt: 0 m **Hoogste punt: 309 m** **Totale stijging/daling: 370 m** **Weer: bewolkt**

We gaan vandaag weer eens een wandeling doen en gaan eerst met de auto naar het piepkleine dorpje Sopalmo. Wat ons opvalt is dat er overal ruim voldoende plaats is om de auto te parkeren. Wel zo prettig.
Als we vertrekken is het inmiddels al kwart over 11 en lopen we eerst over een breed pad door een “Rambla” (een droge rivierbedding die bij hevige regens het water van de bergen naar de zee leidt) met links en rechts van ons rotsen in allerlei kleuren.

Even later verlaten we het brede pad en volgen een veel smaller pad door een nauwe kloof. Prachtig om hier doorheen te wandelen.

Daarna weer een stukje breder pad om vervolgens uit te komen bij een vervallen en verlaten boerderij.

De koelkast meenemen was blijkbaar een lastig karwei want ze hebben hem maar laten staan.

Uit de wind eten we ons brood op.

Dan moeten we omhoog, maar daar we geen pad kunnen vinden zoeken we zelf onze weg. Het betekent wel; steil omhoog.

Maar eenmaal boven is daar de verrassing: de Middellandse Zee.

Hierna volgen we hoog boven de zee een prachtig smal pad. Wel moet je zelf zo nu en dan je weg zoeken tussen de struiken door en die hebben soms behoorlijk scherpe doorns. We zijn trouwens blij dat we een lange broek en lange mouwen aanhebben zodat we aan het eind van de dag niet onder de schrammen zitten.

Na even vlak te hebben gelopen moeten we weer naar beneden en ook nu vinden we geen goed pad. Dus dat wordt weer steil afdalen met soms een heel steil en glad stuk.

Maar uiteindelijk komen we weer op ons bedacht pad dat ook niet altijd eenvoudig te bewandelen is. Gelukkig is er nog een doorgang onder de rots.

Hier moet ik toch even nadenken hoe ik beneden kom. Springen is geen optie, maar met wat hulp van Wim overwin ik ook dit obstakel.

Nog even een relaxed stukje en dan……

….. staan we aan de Middellandse Zee.

Na eerst een stukje over het strand te zijn gelopen, lopen we verder over een mooi pad net boven het strand.

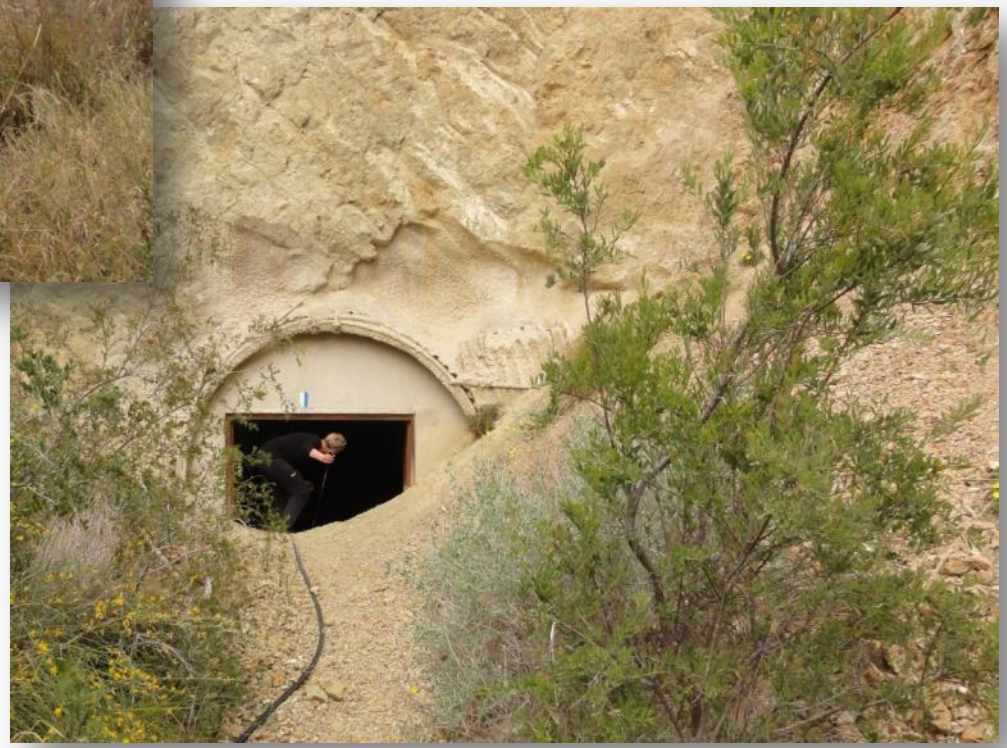

En daarna verder over de rotsen.

Na een pauze te hebben gehouden met uitzicht over de zee gaan we weer het binnenland in en lopen we tussen de cactussen door.

Nog een laatste obstakel, een pikdonkere tunnel van bijna 500 meter. Gelukkig hebben we lampjes bij ons.

Het laatste stuk lopen we weer langs kleurige rotsen en komen om ongeveer half 3 weer aan bij de auto. Een prachtige gevarieerde wandeling. We zijn geen enkele wandelaar tegengekomen, terwijl het toch juist een uitgelezen dag was om te lopen.

Om deze dag af te sluiten drinken we op een terrasje koffie en thee waar we gratis de nodige lekkernijen erbij krijgen.

Maandag 4 maart Mojácar

Weer: bijna de hele dag regen, 12 ^{0}C

Een dagje in de caravan. Gelukkig is de wielerwedstrijd Parijs-Nice op de tv.

Dinsdag 5 maart Mojácar rondwandeling

14 km

Laagste punt: 51 m **Hoogste punt: 258 m** **Totale stijging/daling: 490 m**

Weer: bewolkt, later regen

Het is bewolkt, dus geen zon vandaag maar de temperatuur is prima om te wandelen. Wel geven de weersverwachtingen voor vanmiddag regen op.
We wachten het maar gewoon af.

Om 11 uur vertrekken we vanaf de camping en wandelen naar Mojácar. Voor het plaatsje nemen we de weg omhoog en lopen langs deze prachtig bloeiende struiken.

Het eerste gedeelte van de wandeling lopen we over geasfalteerde weggetjes. Op deze weg is zo nu en dan hooguit plaats voor een fietser. Voor auto's is het dus verboden.

Ondanks dat we middenin de natuur lopen zien we toch nog bewoonde huizen.
Sommigen zijn behoorlijk vervallen.

Op deze foto is oud en nieuw te zien.
Het nieuwe huis op de achtergrond is prachtig
en eigenaar van een sinaasappelboer.

Denk niet dat we de hele dag gerieflijk over mooie weggetjes wandelen. Integendeel, het is door de dichte en hoge begroeiing soms heel erg zoeken naar het juiste pad.

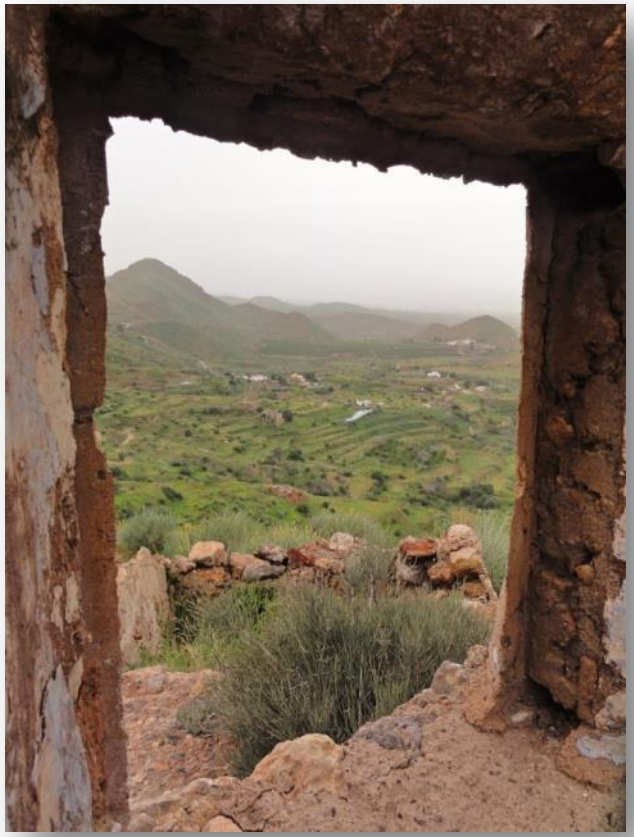

Een heel enkele keer wijst een steenmannetje ons de weg.

In de verte zien we een ruïne, daar loopt onze weg naartoe.

De deur staat wagenwijd open dus geen enkele reden om niet naar binnen te gaan.

Het raam in de kinderkamer is wel heel erg klein.

In de verte zien we het plaatsje Mojácar alweer liggen.

En onder ons de camping El Quinto.

Tien minuten later komen we aan in Mojácar.

Ook hier is lang niet alles goed onderhouden.

Maar gelukkig zijn er nog heel wat mooie straatjes en doorgangetjes te zien.

Een juweeltje is het Plaza Ayuntamiento met zijn prachtige mozaïeken en zijn geweldige mooie boom. Ook bevindt zich hier het gemeentehuis.

Als laatste bekijken we La Fuente oftewel de bron waar de inwoners gratis hun drinkwater kunnen halen.

Ondertussen is het harder gaan regenen dus zetten we richting de camping er de vaart wat meer in om toch nog een beetje droog aan te komen.

Woensdag 6 maart Mojácar

Weer: zonnig

Vandaag ons tweede en laatste afspraakje met Diny en Pieter alvorens zij zaterdagmorgen vroeg vertrekken naar Nederland.

Na koffie gedronken te hebben op het terras van het appartement dat Diny en Pieter hebben gehuurd lopen we een ommetje over het complex. En we moeten zeggen dat we onder de indruk zijn. Het ziet er allemaal prachtig uit.

Daarna vertrekken we richting de zee en op het terras genieten we van het uitzicht en het eten.

En wat is er dan beter voor de spijsvertering dan een lekkere wandeling. Schoenen uit en lekker pootje baden in de zee.

Ter afsluiting gaan we nog wat drinken en zo is ook deze dag helaas weer snel voorbij. In ieder geval was het erg gezellig.

Donderdag 7 maart Bédar mijnwandeling

14 km

Laagste punt: 281 m **Hoogste punt: 414 m** **Totale stijging/daling: 400 m**

Weer: wisselend bewolkt, 23 ^{0}C

We trekken weer onze wandelschoenen aan, maar eerst rijden we met de auto naar Bédar, een mooi plaatsje in de bergen. En ook hier is er weer genoeg plaats om de auto neer te zetten. Wellicht zal het in het hoogseizoen anders zijn.

We lopen eerst door het dorp en zien al snel een standbeeld van een mijnwerker.
De broodwinning in vroeger tijden.

Al snel zien we buiten het dorp de eerste oude mijnen waar ijzererts werd gedolven.

We volgen een deel van de “Ruta de la Mineria” die goed is aangegeven.

Deze tunnel uit 1896 werd gebruikt om het ijzererts te vervoeren. Niet alleen over deze weg maar ook met lange kabelbanen werd erts vervoerd. Van de kabelbanen hebben wij niets meer teruggezien.

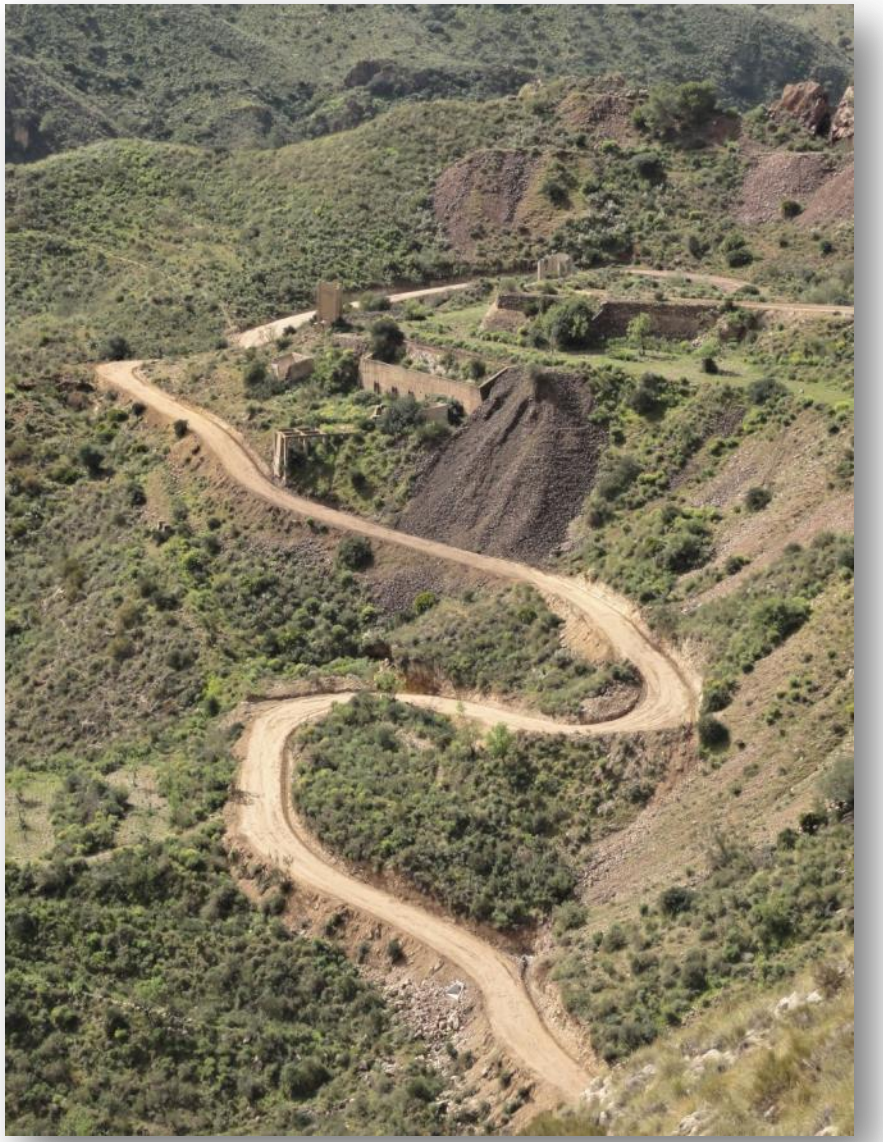
We genieten van de mooie uitzichten.

Schitterend om deze slingerende weg van bovenaf te zien.

En men is hard aan het werk om deze weg te egaliseren en van een laag asfalt te voorzien. Wel vragen wij ons af voor wie dit gebeurt daar wij zelden een auto zien.

Een overblijfsel uit de tijd dat de mijnen nog in gebruik waren. Later hebben we er nog meer van dit soort torens gezien.

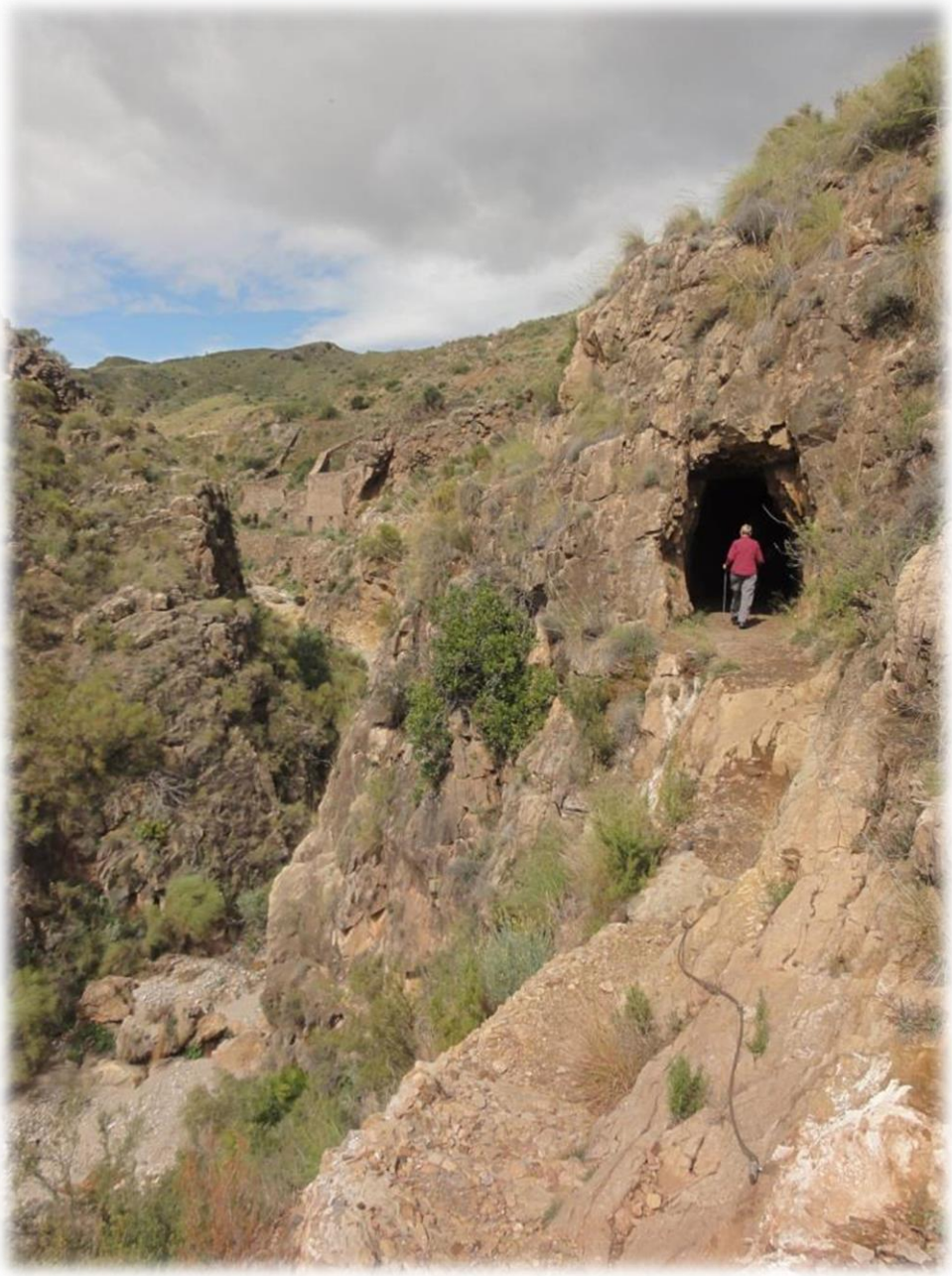
Om door dit tunneltje te lopen moet je wel even bukken.

En als we dan uit het tunneltje komen
zien we een schitterend ruig landschap.

Ook dit is een overblijfsel uit vroeger tijden.

Een smalle brug brengt ons naar de overkant.

Cactus in bloei?

Na bestudering is het geen bloem maar een catcusvijg.

Sinaasappelbomen hebben we heel veel gezien, citroenbomen komen heel wat minder voor.

We lopen even weg van ons pad en zien vanaf een uitzichtpunt een schitterend ruig landschap.

Dichtbij zien we het plaatsje Los Pinos liggen …

… en ver weg (hemelsbreed zo'n 14 km van ons verwijderd) zien we Mojácar en de Middellandse Zee liggen.

Onze wandeling gaat verder richting Serena en ook hier ontbreekt de plaatselijke bron niet.

En dan ineens steken er 2 steenbokken de weg over om vervolgens op een wat hoger gelegen plek ons in de gaten te houden.

Nog een klein stukje asfalt ….

… en dan zien we voor ons Bédar liggen.

Aangekomen in Bédar zien we dat er veelvuldig gebruik gemaakt wordt van de plaatselijke bron.

Via smalle straatjes door het plaatsje komen we weer aan bij de auto. De conclusie van vandaag: een prachtige wandeling met veel verschillende gezichten.

Vrijdag 8 maart Antas rondwandeling

16 km

Laagste punt: 131 m **Hoogste punt: 375 m** **Totale stijging/daling: 400 m**

Weer: zonnig, 24 ^{0}C

De zon schijnt al volop als we met de auto naar het recreatiegebied van Antas rijden. Dit gebied ligt midden in de natuur aan de voet van een heuvel waarop een kapel is gebouwd.

Onze wandeling voert ons de eerste 5 km door de “rambla”, oftewel een drooggevallen rivier die alleen dienst doet met extreme regenval. Deze rambla ligt beschut, dus is het er behoorlijk warm en door de vele stenen en los grind loopt het toch wel zwaar.

Wat een verrassing als we deze 2 schildpadden zien.

Als we de rambla verlaten lopen we een klein stukje door een oude olijvenboomgaard.

Maar al snel loopt ons pad naar boven.

Beneden ons zien we deze tractor staan. Voor eeuwig gedumpt in de natuur.

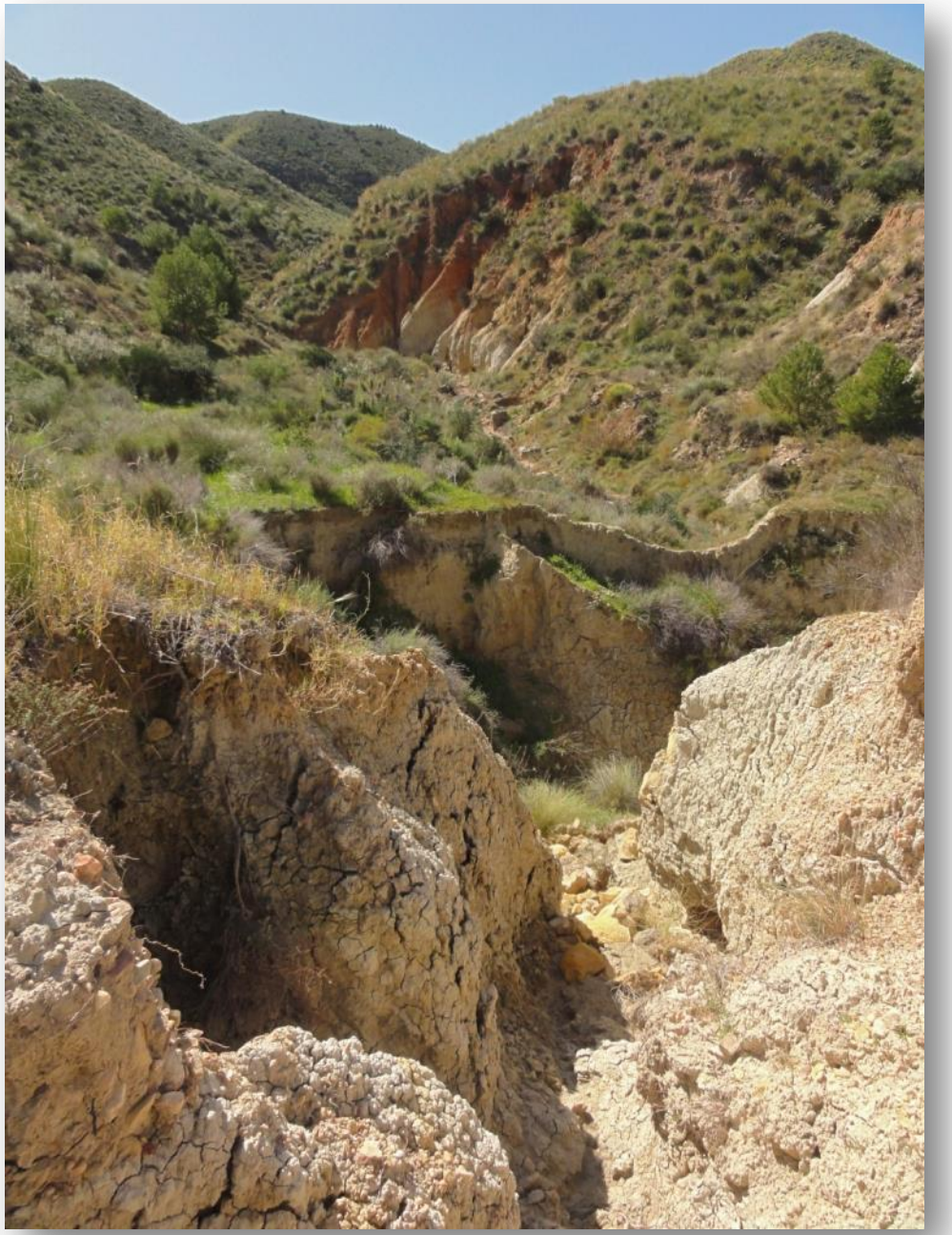
Daar er geen boom is om in de schaduw te zitten zoeken we wat wind voor verkoeling zodat we aangenaam ons brood kunnen opeten.

Wegwijzers op wandelroutes zie je hier zelden, dus deze is een bezienswaardigheid.

We blijven stijgen en zien onder ons een rambla slingeren door het landschap.

We verlaten even later het stijgende pad en ineens ziet het landschap er weer anders uit.

En weer zien we 2 schildpadden. Deze kunnen we nog op de foto zetten, de andere heeft zich al verstopt tussen het struikgewas.

Een prachtig en erg droog stuk natuur waar we nu doorheen lopen.

Maar ook daar komt een einde aan. Het laatste stuk lopen we door kassengebied. Geen verfraaiing van het landschap.

En als de kassen geen dienst meer doen, dan laten de Spanjaarden maar gewoon alles staan en ziet het er na een tijdje zo uit. En dit is geen uitzondering. We hebben onderweg heel veel troep gezien die gewoon niet opgeruimd wordt. En blijkbaar geen enkele instantie bemoeit zich hiermee. Doodzonde. Maar ondanks dat zien we toch terug op een mooie en warme dag.

Zaterdag 9 maart Mojácar

Weer: bewolkt met af en toe zon, 20 ^{0}C

We doen vandaag eens lekker niks. Ontbijten, boodschappen doen, wat rommelen, verslag maken. De dag vliegt om.

Zondag 10 maart Turre - Sierra Cabrera - Turre

15 km

Laagste punt: 78 m **Hoogste punt: 700 m** **Totale stijging/daling: 670 m**

Weer: licht bewolkt, 19 ^{0}C

We zien een blauwe lucht door het raam van de caravan. Dat belooft weer veel goeds. Na een rustig dagje gisteren gaan we vandaag weer de bergen in. We rijden naar Turre, een plaatsje 3 km van de camping vandaan. Bovenin het dorp zetten we de auto neer.

Net als de vorige wandeling lopen we eerst een stukje door een rambla. Alleen lopen we nu over een pad in de rambla dat ook voor auto's geschikt gemaakt is en dat loopt toch een stuk gemakkelijker.

Na een poosje verlaten we de rambla en lopen via een mooi breed pad naar boven. We steken hier zelfs een stroompje water over en dat gebeurt ons maar zelden in dit gebied.

We blijven stijgen en dat betekent altijd weer mooie vergezichten.

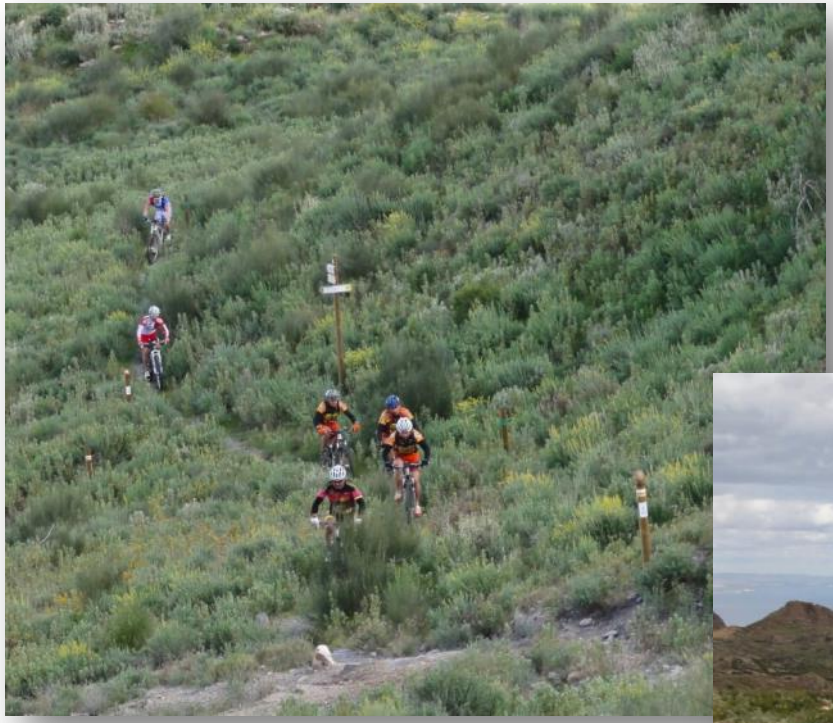
Een mooie omgeving, maar ons pad zijn we even kwijt.

Dus dan maar gewoon weer onze eigen weg naar boven zoeken.

Inmiddels hebben we het pad weer gevonden en dat loopt toch heel wat comfortabeler.

Mountainbikers op ons pad. Wij gaan even aan de kant en kijken met bewondering toe hoe zij dit pad, dat behoorlijk steil omhoog gaat, fietsend weten te bedwingen. Toch komen er even later om de hoek nog 2 fietsers aan en die moeten toch echt het laatste stukje lopen.

Inmiddels zijn ook wij, na ruim 2 uur omhoog lopen, boven en krijgen een prachtig uitzicht op zee.

Een wegwijzer geeft aan dat we nog zo'n 7 km voor de boeg hebben.

Deze 7 km gaan over een mooi dalend slingerend pad en al lopend genieten we de uitzichten.

Sommige bloemen groeien ook overal en hebben blijkbaar weinig water nodig.
Om half 3 zijn we weer terug in Turre.

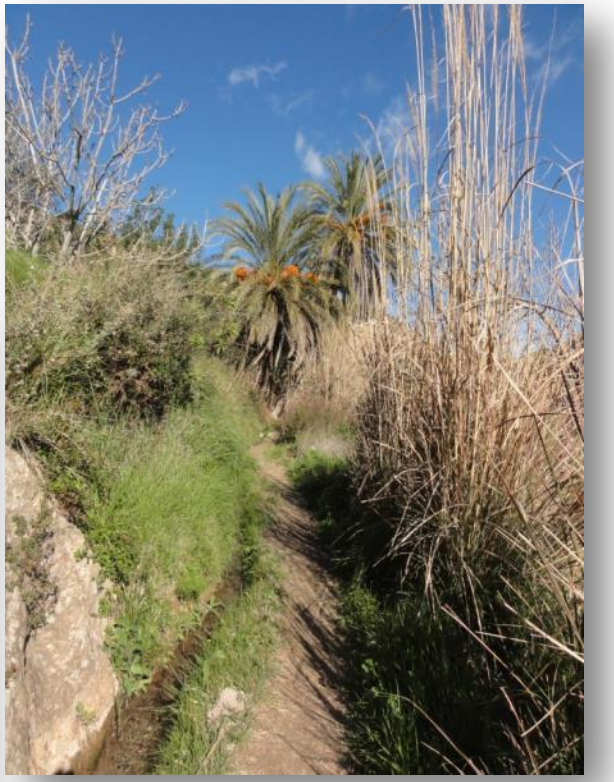
Ook deze wandeling was weer de moeite waard. Deze avond eten we voor het eerst buiten.

Maandag 11 maart El Rio de Aguas - natuurpark ‘Karst en Yesos de Sorbas’- El Rio de Aguas 9,4 km

Laagste punt: 242 m **Hoogste punt: 413 m** **Totale stijging/daling: 490 m** **Weer: licht bewolkt, 19 ^{0}C**

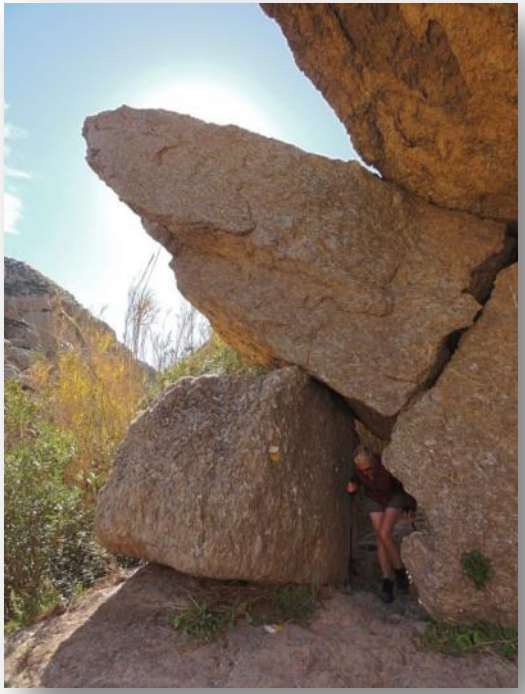
We stappen deze morgen in de auto en rijden zo’n 35 km naar El Rio de Aguas in de buurt van Sorbas. Een piepklein dorpje, zonder elektriciteit, waarin een aantal bewoners zonder de gemakken van deze moderne tijd probeert te leven. Wij lopen snel door dit dorpje heen en zodra we het hebben verlaten komen we in een verrassend landschap met metershoge bamboe en irrigatiekanaaltjes.

We lopen over vlonders en soms is de bamboe zo dicht gegroeid dat we er niet rechtop doorheen kunnen lopen.

We lopen via een kloof waarvan de rotsen soms onze weg versperren.
Deze prachtige natuur is toch moeilijk in een foto te pakken.

Na dit schitterende stukje natuur volgen we even de rambla om vervolgens aan te komen bij El Nacimiento het punt waar de rivier ontstaat.

Hierna klimmen we uit het dal en lopen we over een soort hoogvlakte …

… waar we in de verte de besneeuwde toppen van de Sierra Nevada zien liggen.

Wij gaan er even een kijkje nemen en krijgen zo een beetje een idee hoe men hier leefde.

Na deze bezichtiging gaan we verder en even later komen we aan bij een kloof met de naam Tesoro del Barranco.
Ook hier weer een fantastisch stuk ruige natuur.

Hier houden we een pauze en onderwijl kijken wij onze ogen uit.

Via een brug steken we de kloof over.

Al snel komen we bij een gebied wat typisch bij een karstgebied hoort. Overal zien we bizarre openingen en kloven om ons heen.

Even later lopen we dan weer aan de rand van hoge rotsen.
Het blijft ongelofelijk mooi.

Onze wandelsnelheid van vandaag ligt laag want we stoppen vaak.

Hierna gaan we een stuk dalen en nadat we onze weg hebben gevonden tussen de rotsen en spleten door, komen we aan in het verlaten dorpje El Tesoro. Een plaatje met oude, voor een groot gedeelte ingestorte huizen.

Daarna het laatste stuk naar het dorpje El Rio de Aguas en deze fantastische route van vandaag zit er weer op.
We hebben er vreselijk van genoten.

We besluiten om nog een kijkje te gaan nemen in het plaatsje Sorbas. Dit plaatsje is gebouwd op de rand van een rotspartij en dat is dan ook het enige wat dit plekje bijzonder maakt. De rest van het plekje kan ons niet bekoren.

Na ons samen nog even op de foto te hebben gezet verlaten we dit plaatsje en rijden weer terug naar de camping waar we lekker in het zonnetje nog nagenieten van deze mooie dag.

Dinsdag 12 maart Mojácar

Weer: half bewolkt, ’s avonds regen, 18 ^{0}C

Een dagje op de camping met ’s middags een “Menú del Día” in restaurant Los Angeles.
Het is ook de dag waarop in Noordwest Europa veel sneeuw valt met code oranje voor het verkeer en een nachttemperatuur in Limburg van -13 ^{0}C!

Woensdag 13 maart Rondrit vanuit Mojácar

205 km

Weer: zonnig

We gaan vandaag iets heel anders doen dan we gewend zijn, nl. een grote rondrit met de auto. En natuurlijk gaan we de bergen in.

We rijden eerst naar Bédar, het plaatsje waarvandaan we al eens een wandeling hebben gemaakt. Vandaar uit rijden we door een schitterend landschap richting Lubrin.

We zien onder ons dit kleine dorpje liggen. Op de foto is het moeilijk te zien, maar het heeft volgens ons maar één straat waar aan weerszijden huizen zijn gebouwd.

Als we verder zijn gestegen zien we de weg die we zojuist hebben gereden prachtig in het landschap liggen.

Via Albánchez rijden we naar Cóbdar alwaar we een aantal steengroeven zien liggen. Niet echt een mooi gezicht.

Maar gelukkig is er onderweg genoeg mooie natuur te zien zoals deze foto laat zien.
Deze is genomen vlak voor het plaatsje Turrillas.

We rijden daarna richting Nijar en even voorbij dit plekje rijden we door een groot kassengebied. Tja, de mensen moeten toch ergens hun geld mee verdienen, maar het doet het landschap bepaald geen goed.

Na 10 kilometer hebben we het kassengebied achter de rug en rijden we richting de kust naar het plaatsje Agua Amarga en verder naar Carboneras. Onze tocht gaat via een prachtige weg met uitzicht op zee. Gelukkig is er op het hoogste punt van deze weg een parkeerplaats zodat we deze weg op de foto kunnen zetten.
Als we naar de andere kant van de parkeerplaats lopen, hebben we dit geweldige uitzicht.

Daarna dalen we af naar het kleine plaatsje Sopalmo waar we even voorbij het plaatsje in restaurant Venta el Molino een mooie dag afsluiten met een heerlijk uitgebreid Menú del Día.

Donderdag 14 maart Mojácar - Sierra Cabrera - Mojácar

15 km

Laagste punt: 63 m **Hoogste punt: 708 m** **Totale stijging/daling: 960 m** **Weer: zonnig**

Na twee dagen zonder lichamelijke activiteiten trekken we vandaag onze wandelschoenen weer aan. Deze keer start onze wandeling vanaf de camping en beginnen we gelijk met een steile klim naar Mojácar.

Het eerste gedeelte gaat over keurig terrein, maar dat kan natuurlijk niet te lang duren en na zo'n 3 kwartier is er dan ook van het mooie pad niets meer te vinden.

En tussendoor even een klauterpartij.

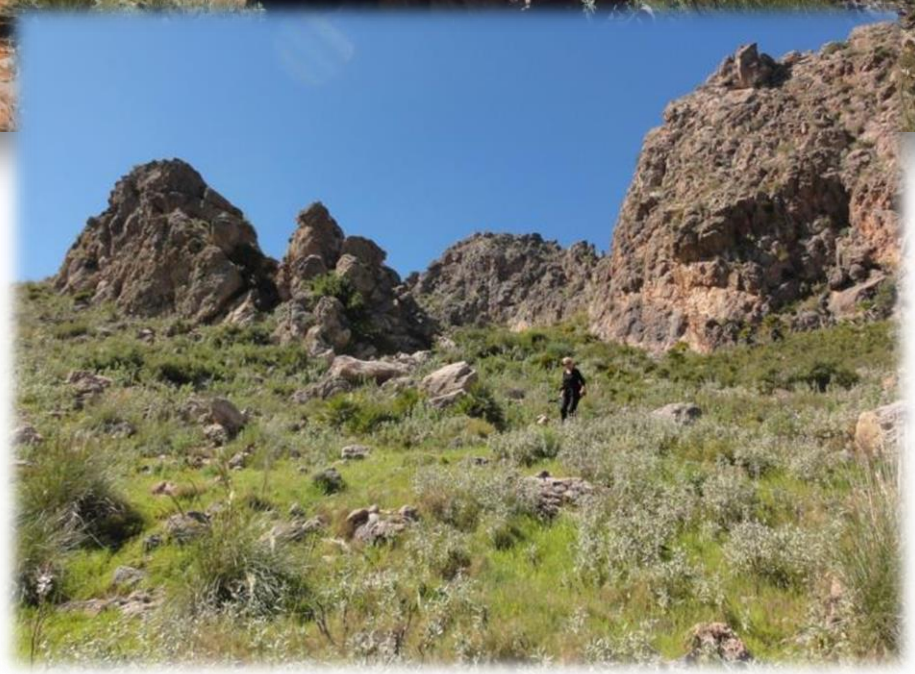
Ook hier is van een pad geen sprake en lopen wij maar weer verder omhoog tussen de struiken door.

Dit bordje verwijst naar de boerderij El Jali waarvan nu alleen een ruïne is overgebleven. De vroegere bewoners hadden toch een magnifiek uitzicht over zee. We zijn nu op ongeveer 660 m hoogte en we moeten naar 708 m dus nog een klein stukje te gaan.

Van een pad is weer helemaal geen sprake dus ook nu maar weer onze eigen route zoeken.
Maar dan ineens is het pad daar weer. Waar het vandaan komt, wij weten het niet. Vervolgens verdwijnt het dan een poosje later weer gewoon.

De lente heeft echt zijn intrede gedaan in Spanje. We zien steeds meer bloemen in bloei staan.

En daar is dan Mojácar weer. Binnen 10 minuten zijn we weer in het dorpje en dan is het nog een klein stukje naar de camping. We hebben er weer een mooie, maar behoorlijk zware wandeling opzitten.

Vrijdag 15 maart Mojácar - Cortijo Cabrera - Mojácar 24 km

Laagste punt: 33 m **Hoogste punt: 356 m** **Totale stijging/daling: 720 m** **Weer: zonnig, 20 ^{0}C**

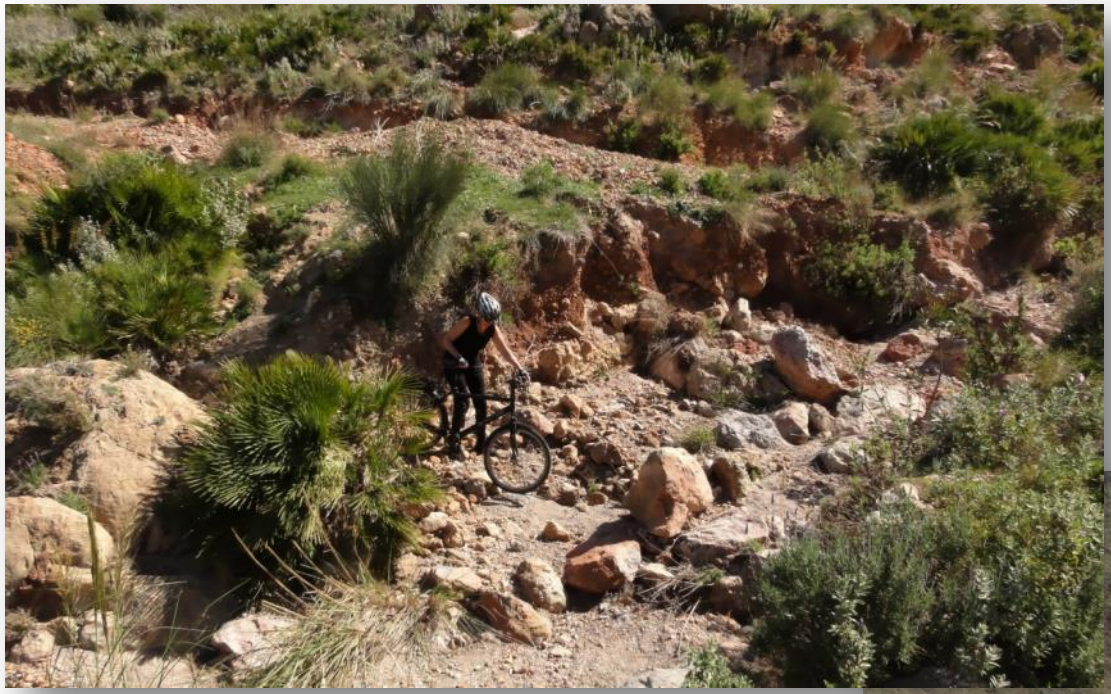
Omdat we de fietsen niet voor niets hebben meegenomen,
hebben we besloten vandaag een fietstocht te maken.
In vergelijking met de afgelopen dagen staat er weinig wind
en daar willen we wel van genieten.

Vanaf de camping gaan we richting Turre om vervolgens snel de
gewone weg te verlaten en binnen no time fietsen we door ruig gebied.

En ook ons pad wordt er niet beter op.

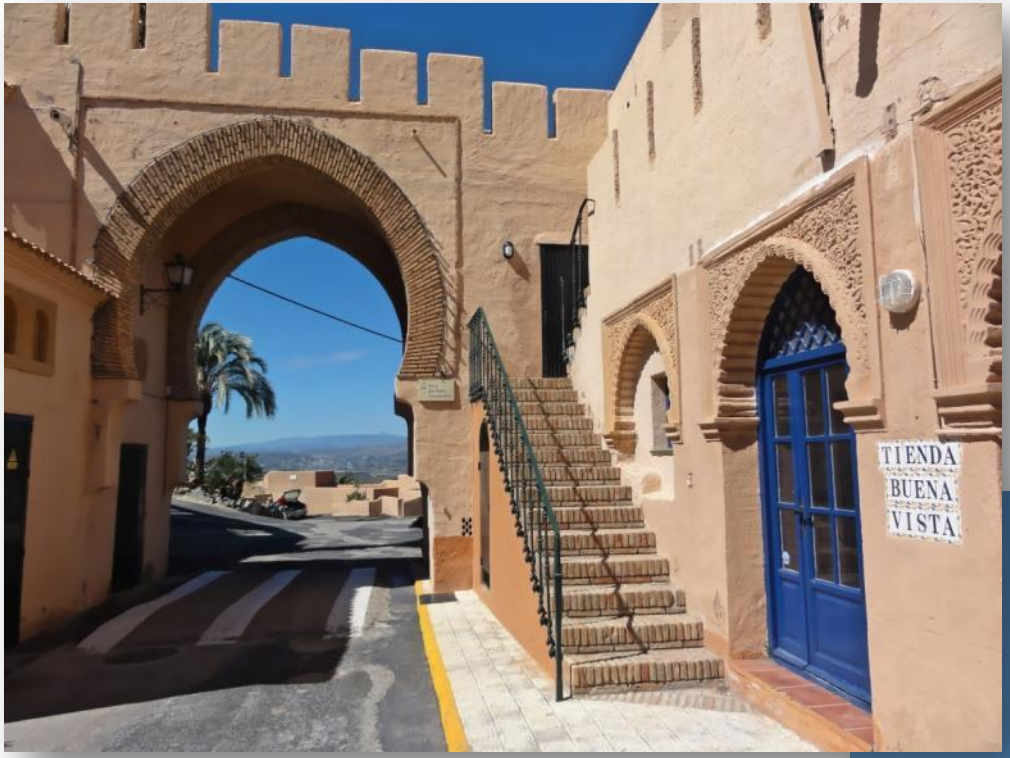
Maar het kan nog erger want hier is onze weg weggeslagen en moeten we door een kloof van een paar meter diep. Mij lukt het wel om de fiets beneden te krijgen maar om hem weer naar boven te krijgen heb ik Wim zijn hulp nodig.

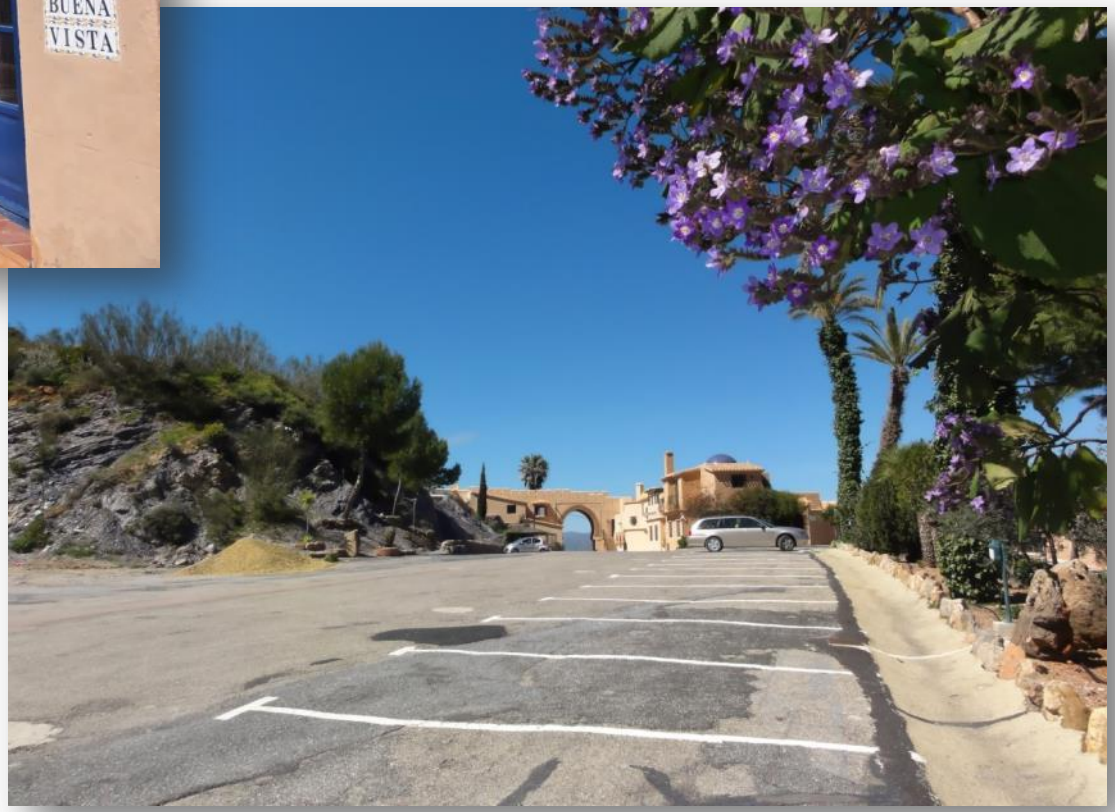
En dan, even later dient zich het volgende obstakel aan. Nu is het nog serieuzer en ik sta vertwijfeld te kijken hoe we dit diepe gat kunnen overbruggen. Nadat Wim eerst alles heeft overzien brengt hij eerst de fiets- en stuurtas naar de overkant en vervolgens met aardig wat moeite de fietsen. En dan is deze zware klus ook weer geklaard en kunnen we weer verder.

Even later staan we nog voor een afgesloten hek en moeten we een stenen muur van zo'n 2 meter overbruggen. Met wat hulp van mij lukt ook dat en kunnen we weer verder richting Cortijo Cabrera.
Dit is een dorpje van nog geen 20 jaar oud, geheel in Moorse stijl boven op een bergrug gebouwd en voornamelijk bewoond door Engelsen. Het dorpje is vernoemd naar een vroegere boerderij met die naam.

Zelfs een Moorse poort ontbreekt niet.

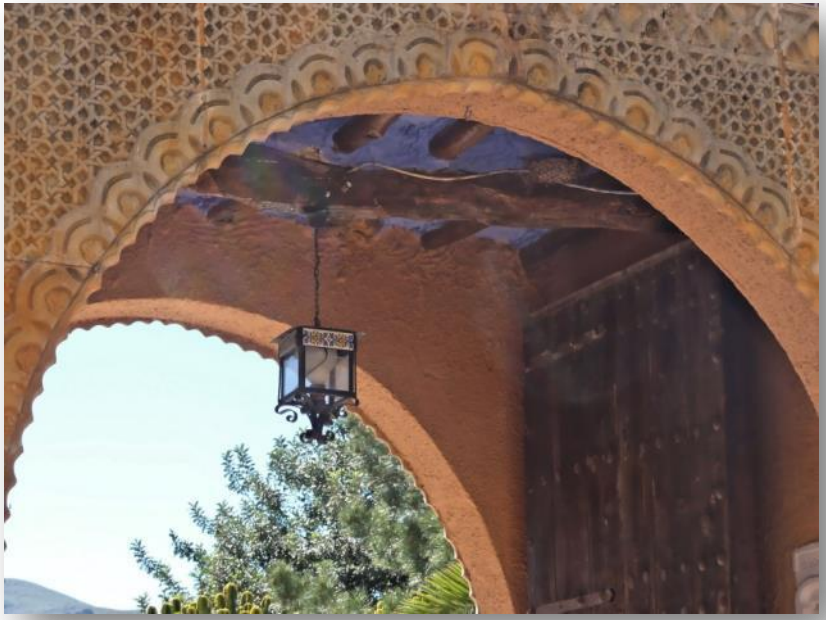

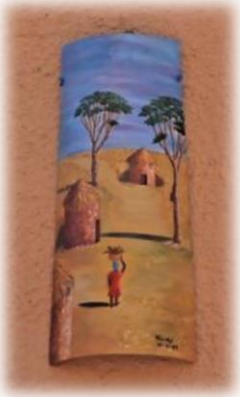
Voor de inwoners en bezoekers zijn er voldoende parkeerplaatsen aangelegd en ook hier heeft de lente al zijn intrede gedaan.

Wij gaan koffiedrinken op de gezellige binnenplaats van de Pub los Pastores. Wel verdiend na al die hoogtemeters.

Na genoten te hebben van deze pauze gaan we verder voor het laatste stuk.

Een goed pad wordt afgewisseld door een pad met stenen maar ook asfalt ontbreekt niet.

En zo komen we na 24 behoorlijk zware kilometers, althans voor mij, weer aan op de camping El Quinto.

Zaterdag 16 maart Mojácar

Weer: bewolkt met af en toe zon, 18 ^{0}C

Weer een dagje “thuis”: ontbijten, boodschappen doen, wat rommelen, verslag maken, barbecueën met een belangstellende Spaanse hond.

Zondag 17 maart Mojácar

Weer: eerst regen, daarna af en toe zon, 22 ^{0}C

Nog een dagje “thuis”:

Maandag 18 maart El Rio de Aguas - Lucainena de las Torres - Polopos - El Rio de Aguas 43 km

Laagste punt: 208 m **Hoogste punt: 681 m** **Totale stijging/daling: 920 m** **Weer: zonnig, 23 ^{0}C**

Ook vandaag gaan we voor een fietstocht. We gaan eerst met de auto naar het kleine plaatsje El Rio de Aguas om van daaruit een rondje te fietsen.
Eerst volgen we nog een klein stukje de normale weg om daarna links af te slaan, de ongerepte natuur in. Nou ja, niet helemaal want al snel zien we deze grote steengroeve.

Maar daarna is het enkel natuur met een behoorlijk berijdbaar pad.

Ook nu zien we weer verlaten boerderijen. We kunnen wel begrijpen dat de bewoners zijn vertrokken want in deze woestenij is het leven toch wel moeilijk. We hebben tijdens onze wandelingen en fietstochten heel veel verlaten huizen en ruïnes gezien.

Was ons pad eerst goed begaanbaar, nu is het toch wel anders. En dat betekent altijd hard werken, zeker als het omhoog gaat.

Hier houden we een pauze nadat we net ons hoogste punt zijn gepasseerd. Een bankje bij een onbewoond huis met uitzicht over de omgeving, een zeldzaamheid.

Ook dit kleine huisje is verlaten. En natuurlijk wordt de rommel / dakversteviging gewoon achtergelaten.

Even later verspert dit beekje onze weg. Ik voel er niets voor om door dit vieze water heen te fietsen met de kans dat ik van de fiets moet.

Maar nadat Wim eerst heeft laten zien dat het zonder afstappen moet lukken waag ik ook een poging. En gelukkig, het lukt.

En dan hebben we de moeilijke paden gehad en komen we op een prachtig fietspad, de Lucianena de las Torres, dat op een oude spoorlijn is aangelegd.

Wat een genot om hier te fietsen en ondertussen de omgeving te bekijken met alweer een aantal ruïnes.

In dit gebied zien we ook weer veel verlaten dorpjes.

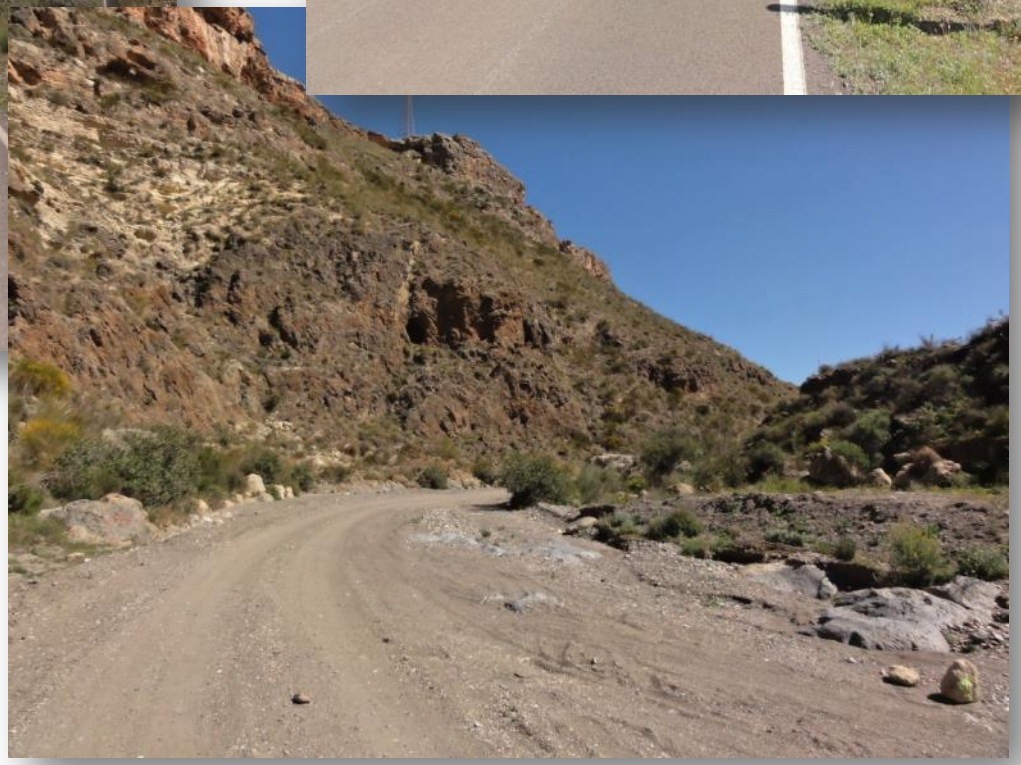
Op deze foto zien we de ‘Noria en cortijo las Teja’s, oftewel de watermolen van de boerderij las Tejas. Van de watermolen is nu alleen nog maar een stenen cirkel te zien, gelegen tussen palmen. Deze watermolen bestond uit twee grote houten tandwielen, aangedreven door paardenkracht om water te putten uit een bron. Dit water werd met keramische vaten uit de bron gehaald, geleegd en via een stenen greppel naar een nabijgelegen vijver getransporteerd waar het werd opgeslagen voor gebruik (irrigatie en huishoudelijk).

De enige tunnel op onze tocht vandaag.

Daar de spoorbrug niet meer intact is loopt het fietspad steil naar beneden en natuurlijk ook weer steil omhoog. Dus even hard trappen.

En even later is de weg helemaal verdwenen en fietsen we een stukje door een rambla.

Maar iets verderop is er dan weer een gewone weg die richting het plaatsje Polopos gaat.

Dit plaatsje voelt als je er doorheen loopt of fietst heel bijzonder. In de jaren 70, toen de wegen nog onverhard waren, werden hier diverse “Mexicaanse” films opgenomen.
Dit dorpje wordt nog steeds bewoond, maar wij hebben er niemand gezien.

Op de straatnaambordjes staat overal een afbeelding van de straat of het eerste huis.

Vlak voordat we weer bij de auto aankomen hebben we deze prachtige foto gemaakt van het karstgebied waar we al eerder doorheen zijn gewandeld.

Op de camping aangekomen drinken wij ons welverdiende glas bier en rosé. Wel in de schaduw, want het is warm.

Dinsdag 19 maart Bédar rondwandeling 2

13 km

Laagste punt: 173 m **Hoogste punt: 399 m** **Totale stijging/daling: 290 m** **Weer: zonnig**

Het wordt vandaag weer een wandeldag. We gaan het niet te lang maken, want er is toch wel enige regen voorspeld in de loop van de middag.

Vlak voor Bédar, bij een oude ertsmijn zetten we de auto neer.
Gelijk maar een klauterpartij naar boven om vervolgens op een mooi geasfalteerd pad aan te komen.

Vanaf daar kijken we uit over de vlakte richting de zee, die we ook heel in de verte kunnen zien.

Even later verlaten wij het geasfalteerde pad en wandelen verder over een pad waar vroeger een spoorlijn heeft gelegen.

Hier moeten we even naar beneden en daarna weer omhoog. De oude spoorbrug is namelijk verdwenen. Het is steil en ook een mountainbiker moet lopend naar boven.

Maar ook dit gemakkelijke pad verlaten we na een tijdje en hierna wordt ons pad wat “ruiger”. Ook nu zien we weer een schildpad.

En dan moeten we toch echt weer een stuk rambla volgen. Hier zien we een kilometerslange slang die als waterleiding wordt gebruikt.

Maar ook in een rambla zijn er mooie stukjes natuur.

Na ruim 3 kilometer verlaten we de rambla en volgen we een smaller pad omhoog.

Voordat we tussen deze bijenkisten, waar de bijen druk heen en weer vliegen, door lopen trek ik eerst even een shirt met lange mouwen aan. Je weet maar nooit. En dan rennen. Maar gelukkig hebben ze geen interesse in ons.

Weer steekt een schildpad de weg over. Hij of zij lijkt groot, maar het is echt maar een jonkie.

Nog een laatste stukje voordat we op de weg zijn waar we de auto hebben geparkeerd.

We besluiten naar Bédar te rijden en naar restaurant Miramar te gaan vanwaar je op het terras een prachtig uitzicht hebt over de omgeving. We zijn er al eens langs gelopen maar toen was het dicht.

We rijden de parkeerplaats van het plaatsje op en wat zien we?
Een Yeti in dezelfde kleur als de onze en van dezelfde dealer. Vervolgens ontmoeten we ook nog eens de eigenaars op het terras van het restaurant. Wat een toeval!

Na heerlijk gegeten te hebben rijden we weer terug en zijn op tijd op de camping. Het weer verandert en even later regent het zo nu en dan.

Woensdag 20 maart Mojácar

Weer: zonnig, 21 ^{0}C

Een dagje bij de caravan zonnen.

Donderdag 21 maart Mojácar - Bédar - Mojácar

40 km

Laagste punt: 4 m Hoogste punt: 335 m Totale stijging/daling: 730 m

Weer: zonnig, 21 ^{0}C

De auto kan vandaag rustig blijven staan want we vertrekken vanaf de camping voor een fietstocht. Wim heeft beloofd dat de hoogteverschillen binnen de perken zouden blijven dus kan ik met een gerust hart op stap. Vanaf de camping fietsen we gelijk, wat wij zouden zeggen, het platteland op. We komen langs wat oudere huizen en zien weer overal de ongelofelijke rommel. We weten het nu zeker, de meeste Spanjaarden ruimen niets op.

Na een half uurtje fietsen komen we op bijzonder terrein. Droge stukken worden afgewisseld door stukken met een vochtig soort smurrie. Als het heeft geregend is hier fietsen onmogelijk. De smurrie blijft heel erg aan je banden plakken en het fietst ook nog eens heel zwaar.

Maar ook hier komt een eind aan en rijden we over een mooi onverhard pad door een omgeving waar nergens iets wordt verbouwd. En dat hadden we eigenlijk niet verwacht omdat we vandaag grotendeels door een vallei fietsen. Maar toch kent ook dit terrein voldoende stijgingen.

De postbode van Spanje wordt het gemakkelijk gemaakt. En dat is te begrijpen want hier zijn de huizen nou niet bepaald gemakkelijk te bereiken.

Even later begint het pad over een voormalige spoorlijn.
Dat betekent geen zware stijgingen, maar stenen liggen er wel genoeg.

De ruïne in de verte zijn we een poosje geleden al voorbij gefietst; de oude spoorlijn loopt er in een grote bocht omheen.

Dit gedeelte van het pad hebben we al eens in tegenovergestelde richting gelopen. Het lijkt er nu veel ruiger uit te zien.

Nadat we de oude spoorlijn hebben verlaten klimmen we over een asfaltweg richting Bédar. Vlak voor het plaatsje dalen we een stuk en besluiten richting het plaatsje El Pinar te fietsen over een onverhard pad. Alles gaat goed totdat ons pad verspert wordt door alleen maar doornstruiken.

Wim gaat even op onderzoek uit of het toch mogelijk is om verder te fietsen. Maar nee, het is geen goed idee. Onderweg bestudeert hij nog maar eens uitvoerig een schildpadje.

Dus gaan we terug om even later voor een muur van 2 meter te staan. Dat wordt voor Wim dus weer zijn spieren gebruiken om de fietsen naar boven te tillen en daarna vervolgens zelf omhoog te klauteren.

Nu gaat het over een mooie brede weg pijlsnel omlaag naar het plaatsje Los Gallardos. Daar fietsen we snel doorheen om vervolgens bij een volgend obstakel te staan. Gelukkig kunnen we via stapstenen dit water oversteken.

Hierna zijn we snel aanbeland in Turre, zo'n 3 km voor de camping. We willen niet over de gewone weg en proberen een pad bovenlangs. Dat was niet zo'n heel goed idee want het pad loopt dan ook niet zoals we hadden gewenst.

En even later staan we weer op de weg die we hadden willen omzeilen, maar we kiezen nu eieren voor ons geld en binnen 10 minuten staan we op de camping in Mojácar.

Vrijdag 22 maart Bédar rondwandeling 3

15 km

Laagste punt: 220 m **Hoogste punt: 469 m** **Totale stijging/daling: 510 m** **Weer: zonnig, 23 ^{0}C**

Ook nu rijden we weer na Bédar en parkeren onze auto op het parkeerterrein en lopen al snel het dorp uit. We krijgen eerst een korte afdaling om daarna weer omhoog te lopen. Zo komen we uit op een breed, machinaal vlak gemaakt pad. Ook dit zal in de toekomst wel worden geasfalteerd met geld van de Europese Unie.

Wie weet of in de toekomst, als hier een nieuwe weg ligt, deze huizen nog eens worden gerestaureerd.

De eerste slang die we deze vakantie zien. Als we hem voorzichtig met onze wandelstok op een goeie plek voor de foto willen leggen, sist hij toch wel heel erg hard.

We blijven over keurige paden lopen en zien onderweg deze kudde die blijkbaar tevreden is met wat droge struiken.

En dan is er toch weer zo'n klein dorpje wat wel bewoond is, maar waar je niemand ziet. Dit plaatsje heet Los Raimundos.

Het plaatsje ligt vlak bij een rambla en de doorlopende weg gaat door deze drooggevallen rivier.

Deze rambla is wel heel erg breed.

Als we de rambla hebben verlaten lopen we een volgend dorpje in en wel Los Manceras. Ik loop even wat verder het dorpje in om het beter te bekijken.

Een leuk plekje met mooie en bijzondere huisjes. Maar je woont er wel erg afgelegen zoals in de meeste kleine dorpjes die misschien maar uit een 10-tal huizen bestaan.

We zijn inmiddels op een weg aangekomen die nog maar net is geasfalteerd.

Wegwerkers zijn bezig om in gevaarlijke bochten een vangrail te plaatsen.

Aan het eind van deze weg zien we dat ook deze weg is aangelegd met geld van de Europese Unie. We hebben de afgelopen weken heel veel van deze projecten gezien en hebben toch wel onze bedenkingen hierover.

Er worden hier bergwegen geasfalteerd waar volgens ons bijna niemand komt en ook we zien bv een nieuwe brug over de snelweg waar hoogstwaarschijnlijk ook heel weinig gebruik van wordt gemaakt omdat er niemand woont of werkt in dat gebied. En nog erger, er zijn gewoon twee andere mogelijkheden vlakbij de nieuwe brug om de snelweg te kruisen.

Maar laten we er maar niet te diep over nadenken en maar gewoon genieten van dit toch wel mooie land. En waar we na de wandeling van genieten is van het eten in hetzelfde restaurant waar we al eens waren, restaurant Miramar.

Zaterdag 23 maart Mojácar

Weer: half bewolkt, 20 ^{0}C

Onze laatste dag op camping El Quinto. We doen onze boodschappen en zetten alles weer op zijn plaats zodat we morgenvroeg snel klaar zijn.

Zondag 24 maart Mojácar - La Fresneda

 617 km

Weer: half bewolkt met zware regenbui

Om kwart voor acht starten we de auto en via de A7 rijden we langs Alicante en Valencia zo'n 450 km naar het noorden. Daarna is het nog zo'n 165 km over 2 passen langs het schitterend gelegen plaatsje Morella naar de prachtig gelegen camping La Fresneda in het gelijknamige plaatsje. Om op de camping te komen moeten we nog even zo'n 600 m over een onverhard pad rijden. We zijn er om half 5 en worden met koffie en thee vriendelijk ontvangen.

We zoeken daarna een mooi plaatsje met uitzicht en zitten zelfs nog een tijdje in de zon.

Maandag 25 maart Beceite - Perigañol - La Caixa - Beceite

6,3 km

Laagste punt: 660 m **Hoogste punt: 1032 m** **Totale stijging/daling: 510 m** **Weer: half bewolkt, 18 ^{0}C**

We hebben zin in de eerste wandeling in een nieuwe omgeving. Maar we gaan eerst ontbijten met warme broodjes uit onze eigen oven. Dat doen we de laatste weken altijd omdat de vorige camping geen broodjesservice had en omdat we op deze camping pas om 9 uur brood kunnen krijgen. Daarna pakken we de rugzak in en ook het brood om mee te nemen is inmiddels gearriveerd.

Met de auto rijden we naar het plaatsje Beceite en van daaruit via een heel smal weggetje naar het startpunt van de wandeling. Het eindpunt zien we al liggen, de berg La Caixa met een hoogte van 1000 m.

Ons pad loopt tussen de struiken en bomen gestaag omhoog.

Even later lopen we langs een drinkplaats voor dieren. Aan de sporen is te zien dat deze veelvuldig wordt gebruikt.

De berg La Caixa komt steeds dichterbij en ziet er indrukwekkend uit.

Maar eerst maken we een uitstapje naar de berg Perigañol en die heeft een hoogte van 1032 m.

Op deze berg bevindt zich een uitkijkpost. In de zomer houdt een brandwacht 24 uur per dag de hele omgeving in de gaten in verband met eventuele bosbranden.

In de uitkijkpost moet de brandwacht het blijkbaar doen met een oude stoel en wat andere rommel.

Vlak naast de uitkijkpost heeft de brandwacht een stenen onderkomen gebouwd waar hij een vuurtje kan stoken als hij het koud krijgt. En wij maar zeuren over onze werkomstandigheden.

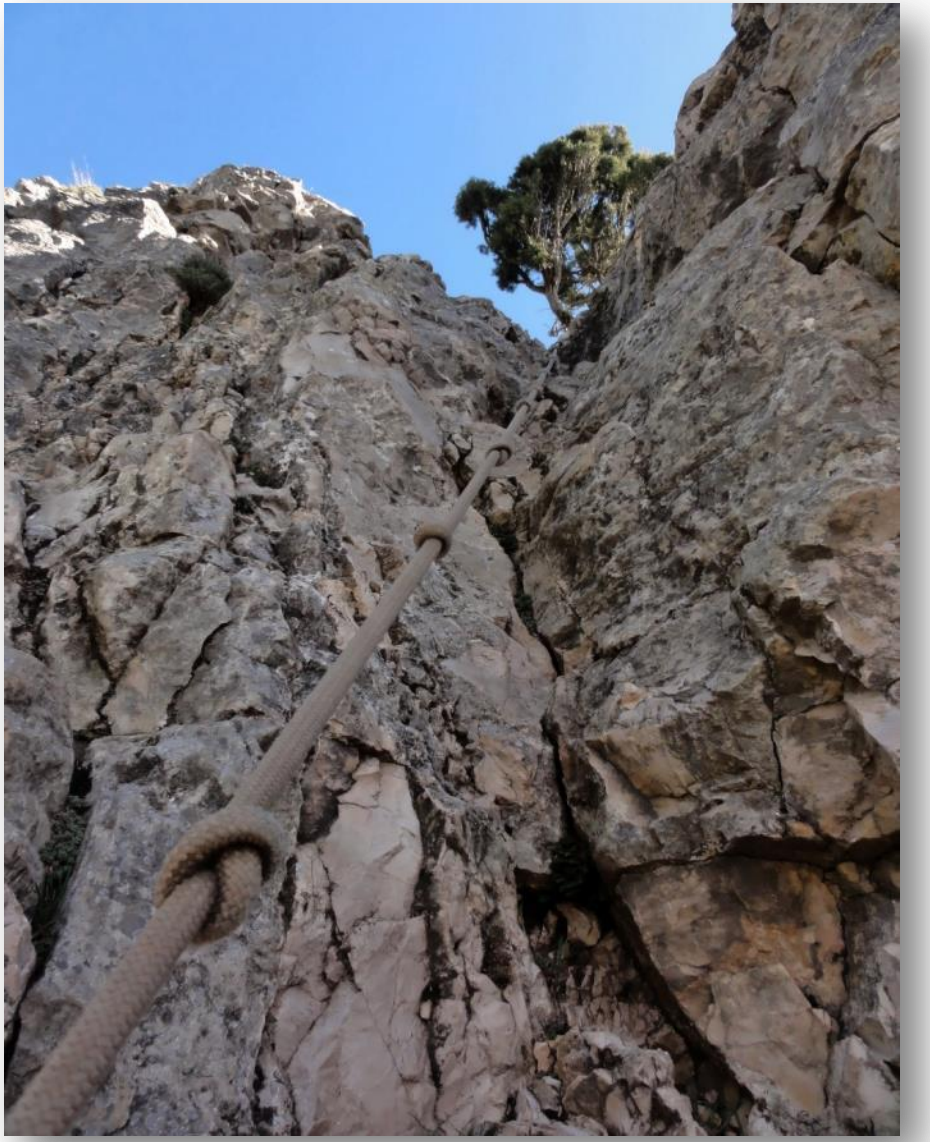

Nadat we uit de wind en in de zon een pauze hebben gehouden lopen we weer terug naar de wegwijzer en gaan dan echt naar La Caixa.

Eén grote rechthoekige rots met hoge steile wanden.
En dan voor degenen die durven kunnen de rots opklimmen via een touw met knopen. Ik weet het al gelijk, dat laat ik over aan anderen.
Maar Wim denkt daar anders over en klautert 20 m recht omhoog.

De bovenkant van de rots is nagenoeg vlak en ligt bezaaid met stenen.

Ook is het stuwmeer van bovenaf goed te zien.

Terwijl Wim met behulp van het touw probeert af te dalen kijk ik toe of dit zonder ongelukken gebeurt.

Daarna lopen we over hetzelfde pad weer terug naar de auto en zijn het er beiden over eens dat het een mooie wandeling was. Op de camping aangekomen zitten we nog een tijdje buiten totdat het om een uur of half 5 begint te regenen.

Dinsdag 26 maart Beceite - El Parrisal - Beceite

10 km

Laagste punt: 661 m **Hoogste punt: 868 m** **Totale stijging/daling: 360 m** **Weer: bewolkt, 17 ^{0}C**

Op ons programma van vandaag staat een kloofwandeling. Op internet hebben we er al foto's van gezien en die waren de moeite waard, dus we zijn heel erg benieuwd. Ook nu rijden we eerst naar Beceite en via een smal weggetje is het nog zo'n 6 km rijden naar de parkeerplaats die vlakbij de ingang van de kloof is. Onderweg worden we staande gehouden door de man die verantwoordelijk is voor het innen van het parkeergeld.

Op de parkeerplaats staan zo'n 10 auto's en dat is voor het eerst deze vakantie dat we ook andere wandelaars zien. Maar ja, een kloofwandeling is dan ook heel anders dan een "gewone" wandeling.

Tegen half 11 vertrekken we van de parkeerplaats en wandelen over een mooi, vlak pad naar de ingang van de kloof.

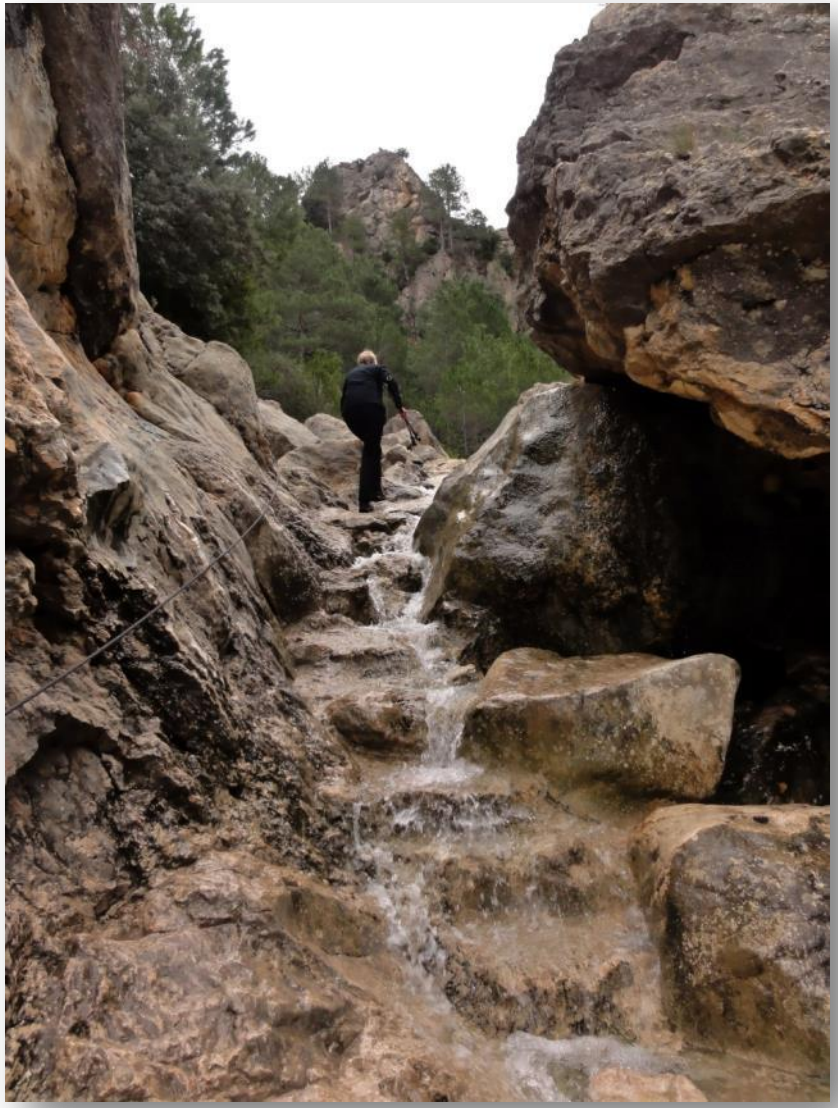
En gelijk is daar al het eerste obstakel.

Twee boomstammen zijn voldoende om verder te kunnen.

We lopen daarna door een prachtige omgeving met grote stenen, rotsblokken en water. Veel water, waar we ons een weg doorheen moeten zoeken. De ene keer loop je links in de kloof om vervolgens via stenen in het water aan de rechterkant te lopen.

Een enkele keer is er een kabel om wat houvast te geven.

Hier kunnen we niet zonder deze planken.
De planken zijn alleen maar aangebracht als je echt niet op een andere manier verder kan lopen.

Zomaar een mooi plaatje van de kloof.

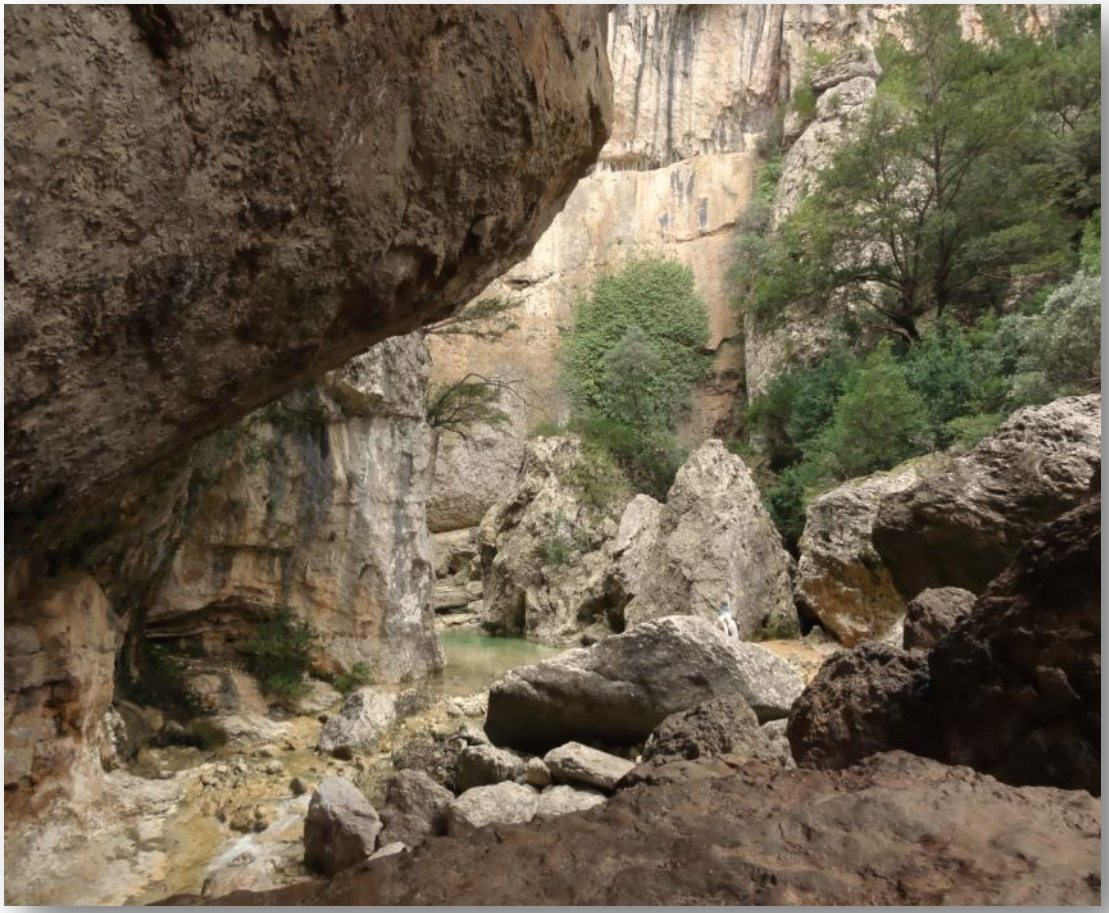
En hier is te zien hoe ongelofelijk helder het water is.
Een enkele keer hebben we een paar vissen gezien.

Weet je de weg niet meer? Volg dan de gele pijl.

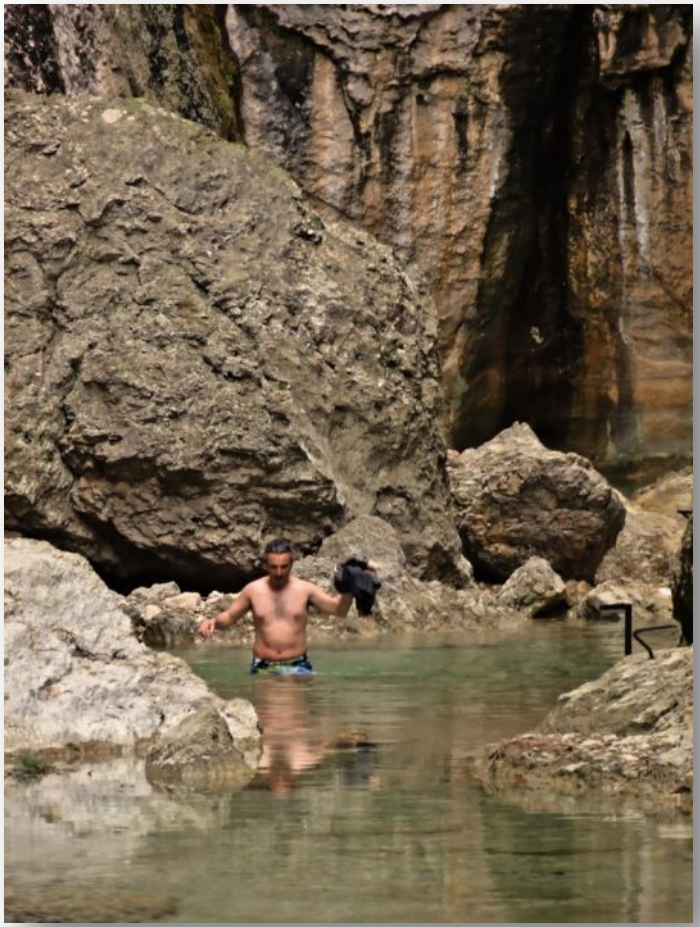
Op deze plek hebben we een pauze gehouden.

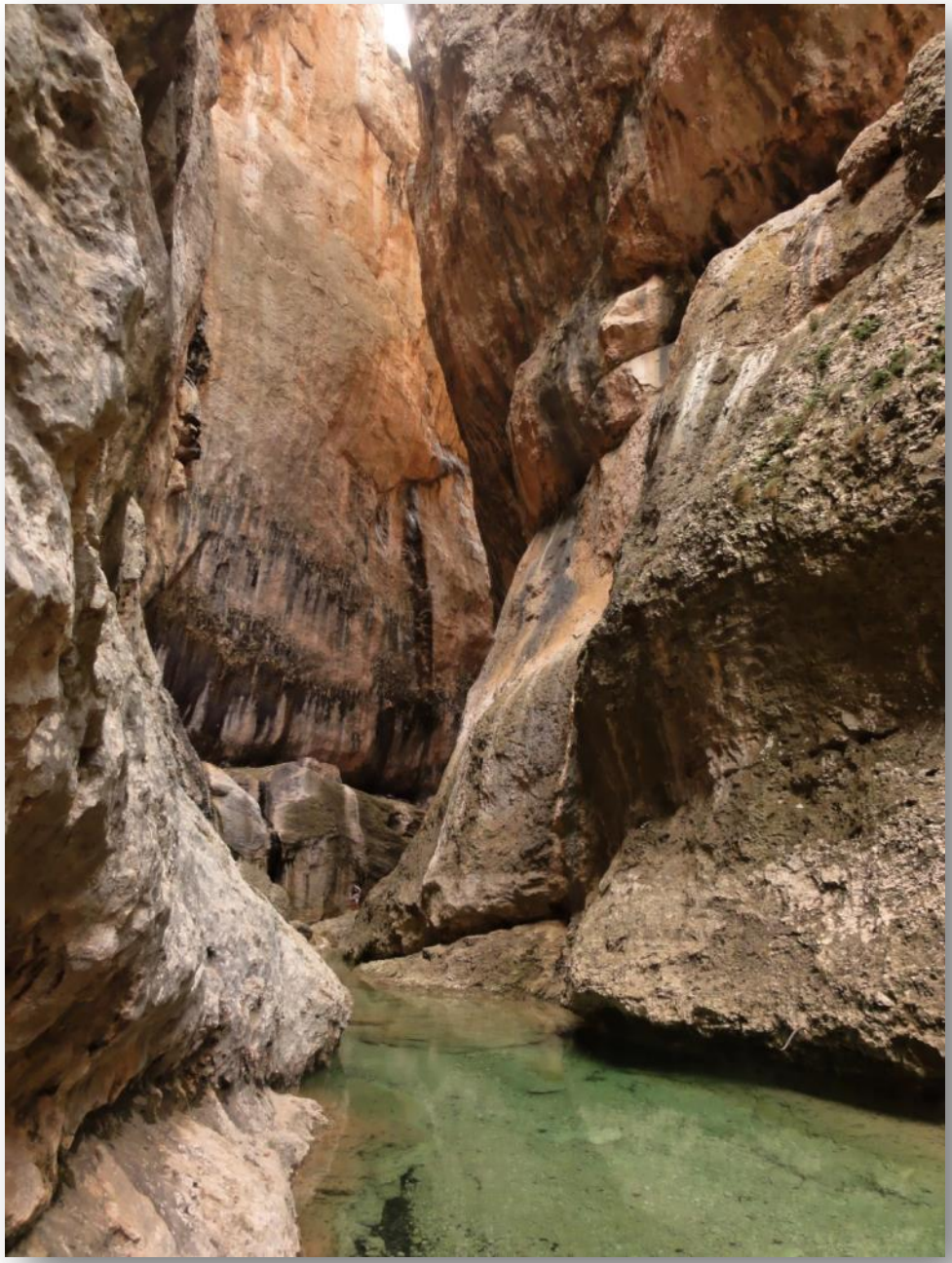

Uiteindelijk komen we uit op deze schitterende plek. Hier kijken we uit op het smalste gedeelte van de kloof en zien heel veel water.
We hebben onze waterschoenen meegenomen want we willen graag dieper de kloof in.

Maar zoals op deze foto is te zien dat het echt onmogelijk is om verder te gaan. Deze meneer is maar even op verkenning gegaan maar komt even later terug en wij zien even later dat hij tot aan zijn borst in het ijskoude water komt te staan.

Dus zit er niets anders op om om te draaien en weer dezelfde weg terug te gaan.

Nadat we een gedeelte van de terugweg hebben afgelegd besluiten we de kloof te verlaten om via een andere weg naar de parkeerplaats te lopen. Het pad loopt behoorlijk steil omhoog en soms hebben we wat hulpmiddelen nodig om verder te kunnen.

Een tijdje later besluiten we om te draaien omdat we het niet verantwoord vinden om dit pad verder te lopen. Maar voor we verder gaan houden we een pauze met dit prachtige uitzicht.

Als we weer terug zijn in de kloof lopen we weer terug naar de auto en zijn van mening dat we er een fantastische wandeling hebben opzitten. Op de terugweg naar de camping begint het te regenen en helaas blijft dat lange tijd zo. Maar ook in de caravan is het goed toeven.

Woensdag 27 maart La Fresneda - Torre Del Compte - Valdealgorfa - Valjunquera - La Fresneda 48 km

Laagste punt: 416 m **Hoogste punt: 611 m** **Totale stijging/daling: 750 m** **Weer: half bewolkt, 18 ^{0}C**

Omstreeks half 11 deze morgen vertrekken we vanaf de camping voor een fietstocht. We rijden naar het plaatsje La Fresneda dat we al snel zien liggen.

La Fresneda is één van de oude plaatsjes die hier in de omgeving liggen. We nemen de tijd voor een paar foto's voordat we verder gaan.

Nu fietsen we naar het plaatsje Torre Del Compte en 3 kilometer voorbij dit plaatsje beginnen wij aan een gedeelte van een route die over een oude spoorlijn gaat. Op de vorige camping hebben we ook al eens gefietst over een oude spoorlijn.

Dit fietspad, de Via Verde de Val de Zafán, heeft een totale lengte van 95 km en is voorzien van heel veel tunnels. Sommigen zijn voorzien van verlichting, andere zijn behoorlijk donker, dus een fietslamp of andere verlichting is een must.

Op het gedeelte dat we vandaag fietsen zijn maar een paar tunnels.
De oude spoorbruggen helpen ons gemakkelijk over de dalen.

Langs het pad staan nog de oude stations van vroeger.
Op zich zien ze er nog behoorlijk goed uit, behalve de daken die hebben veel geleden.

Aan de gevallen stenen op het pad is te zien dat het de afgelopen tijd behoorlijk heeft geregend.

Een enkele keer heeft men het pad niet over de spoorlijn kunnen aanleggen en moeten we de gewone weg volgen. En een verbodsbord geeft aan dat we niet naast elkaar mogen fietsen. Waarvoor? We zien geen ander verkeer op de weg.

Omdat wij een rondje fietsen moeten we op een gegeven moment het fietspad verlaten en daar gaan we dan weer. Een pad met stenen.

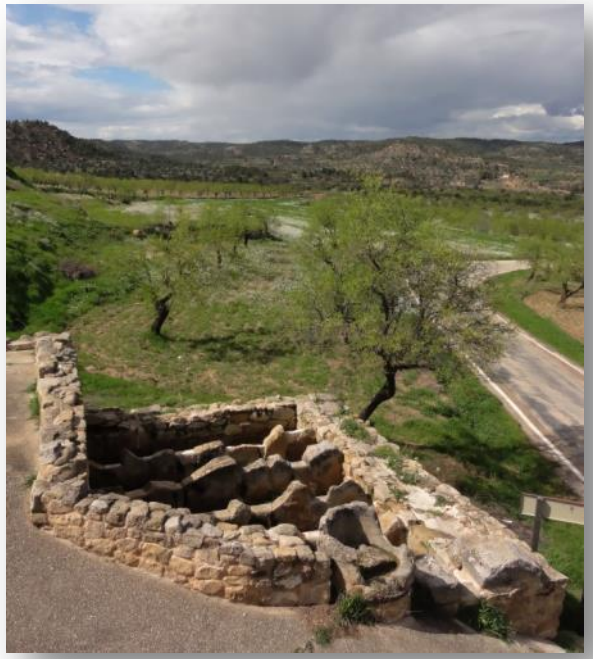

Maar gelukkig duurt dit lang en fietsen we even later over mooi verharde paden door een prachtig gebied met heel veel olijfboom-gaarden, keurig voorzien van stenen muurtjes.

Ons volgende plaatsje is Valjunquera. Ook dit is weer een oud plaatsje, maar niet heel bijzonder. Als we het plaatsje uitrijden moeten we even een lastig punt overbruggen. We hadden er ook voor kunnen kiezen om aan de andere kant het dorpje te verlaten.

Hierna het laatste stuk naar La Fresnada. Eerst een heerlijke afdaling maar daarna moeten we toch ook weer behoorlijk op de pedalen. Vlak voordat we het dorp inrijden zien we deze bijzondere wasplaats.

Donderdag 28 maart Horta de Sant Joan - Prat De Compte - Ebro - Bot - Horta de Sant Joan 54 km

Laagste punt: 22 m **Hoogste punt: 542 m** **Totale stijging/daling: 660 m** **Weer: licht bewolkt, 21 ^{0}C**

We hebben de smaak van het fietsen te pakken, dus ook vandaag gaan we weer voor een mooie rit. We rijden eerst tot vlak voor het plaatsje Horta de Sant Joan en parkeren de auto langs de kant van de weg.
Ons eerste deel van de fietstocht gaat over een brede, niet heel drukke weg. De uitzichten zijn erg mooi en we kunnen er relaxed van genieten omdat de weg bijna continu omlaag loopt.

Maar hier moeten we toch weer onze krachten aanspreken, een beklimming van 9%.

Langs deze weg staan een aantal stenen met ronde gaten.

Na 22 km komt er een einde aan deze weg en zien we beneden ons de rivier de Ebro liggen en het fietspad dat wij willen gaan volgen.

Om op het fietspad te komen besluiten we om deze helling naar beneden te nemen. Achteraf zien we dat we ruim een kilometer de weg hadden kunnen volgen om op een gemakkelijkere manier op het fietspad te komen.

Maar wij kunnen nu al aan het fietspad, genaamd de Via Verda de La Terra Alta, beginnen. Hetzelfde fietspad als gisteren maar dit gedeelte heeft een andere naam.

We fietsen gelijk de eerste van de 30 tunnels in.
De langste tunnel die we vandaag hebben gefietst is 749 m lang.

Daarna fietsen we ruim 28 km over dit fietspad over een voormalige spoorlijn met fantastische uitzichten.
Hierbij stijgen we de 400 m die we op de grote weg in korte tijd hebben gedaald.

Bij dit gerestaureerde oude stationnetje houden we een pauze.

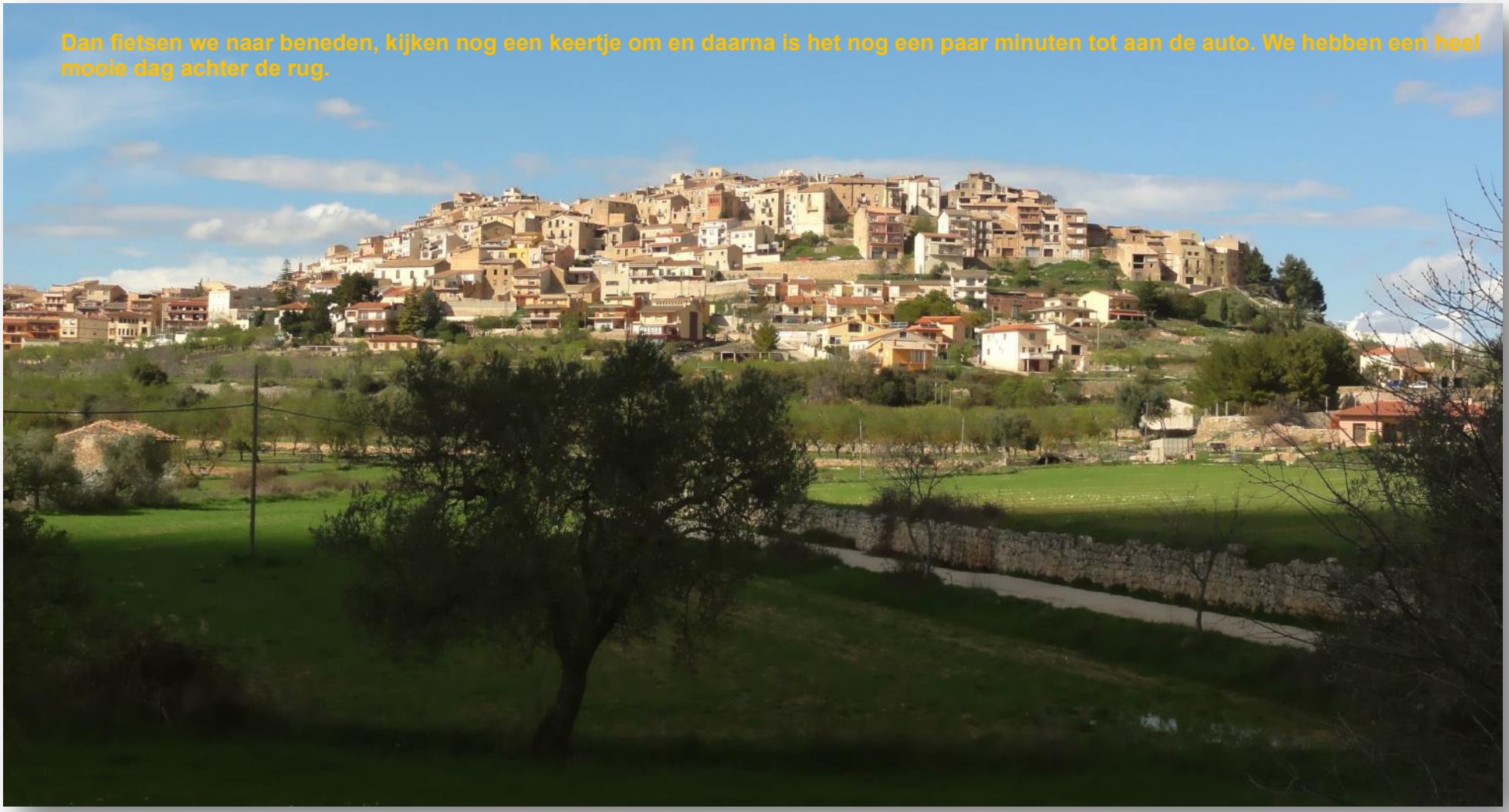
Aan de voet van het plaatsje Horta de Sant Joan verlaten we het fietspad en we fietsen de steile weg naar boven. Op een pleintje pikken we een terrasje om daarna het oude gedeelte van het dorpje te bekijken. Een heel mooi plekje.

ES LLOGA
934960720
659490543

Vrijdag 29 maart La Fresneda

Weer: ’s morgens zonnig, ’s middags regenachtig

We rijden naar Alcañiz om daar in de supermarkt boodschappen te doen, maar deze blijkt i.v.m. het grote Spaanse paasfeest gesloten te zijn.

Zaterdag 30 maart Arnes - Parc Natural des Ports - Arnes

15 km

Laagste punt: 459 m **Hoogste punt: 706 m** **Totale stijging/daling: 560 m** **Weer: half bewolkt, 17 ^{0}C**

Afgelopen nacht heeft het hard gewaaid en als we wakker worden is het geen aanlokkelijk weer. De lucht is grijs en het regent wat. We doen maar rustig aan, maar dan komt toch het zonnetje er door. We starten de auto en rijden eerst naar het volgende dorpje om een paar boodschappen te doen. De winkels in deze dorpjes zijn klein en het assortiment is ook niet groot. Maar we vinden genoeg om een paar dagen door te komen.

Daarna rijden we naar Arnes, ook weer zo'n klein plaatsje, en via een smal weggetje rijden we het Parc Natural des Ports binnen.
We parkeren de auto op een plekje naast de weg en beginnen aan onze wandeling die in het begin over een smal pad door het bos loopt.

Daar we pas om half 12 aan de wandeling zijn begonnen houden we na een uur al onze eerste pauze.

Daarna nog een klein stukje door het bos en dan komen we aan bij de Riuet de Les Valls. Het riviertje stroomt prachtig tussen de rotsen door.

En ook voor ons is er nog een randje over.

Na dit prachtige stukje natuur komen we aan bij de Riu dels Estrets en deze steken we over via een paar stenen.

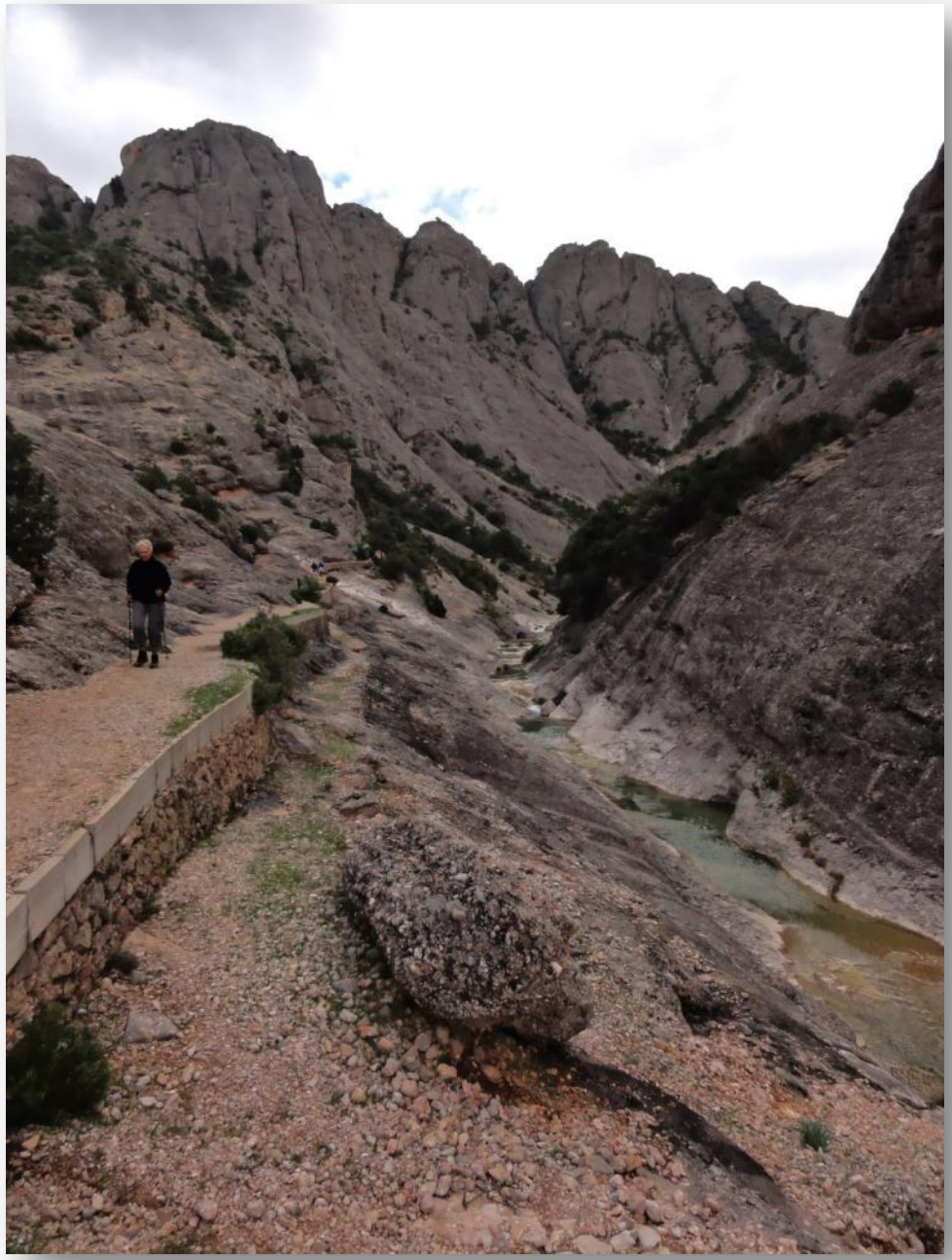

Algauw komen we dan aan in een fantastische kloof waar dit riviertje doorheen stroomt.

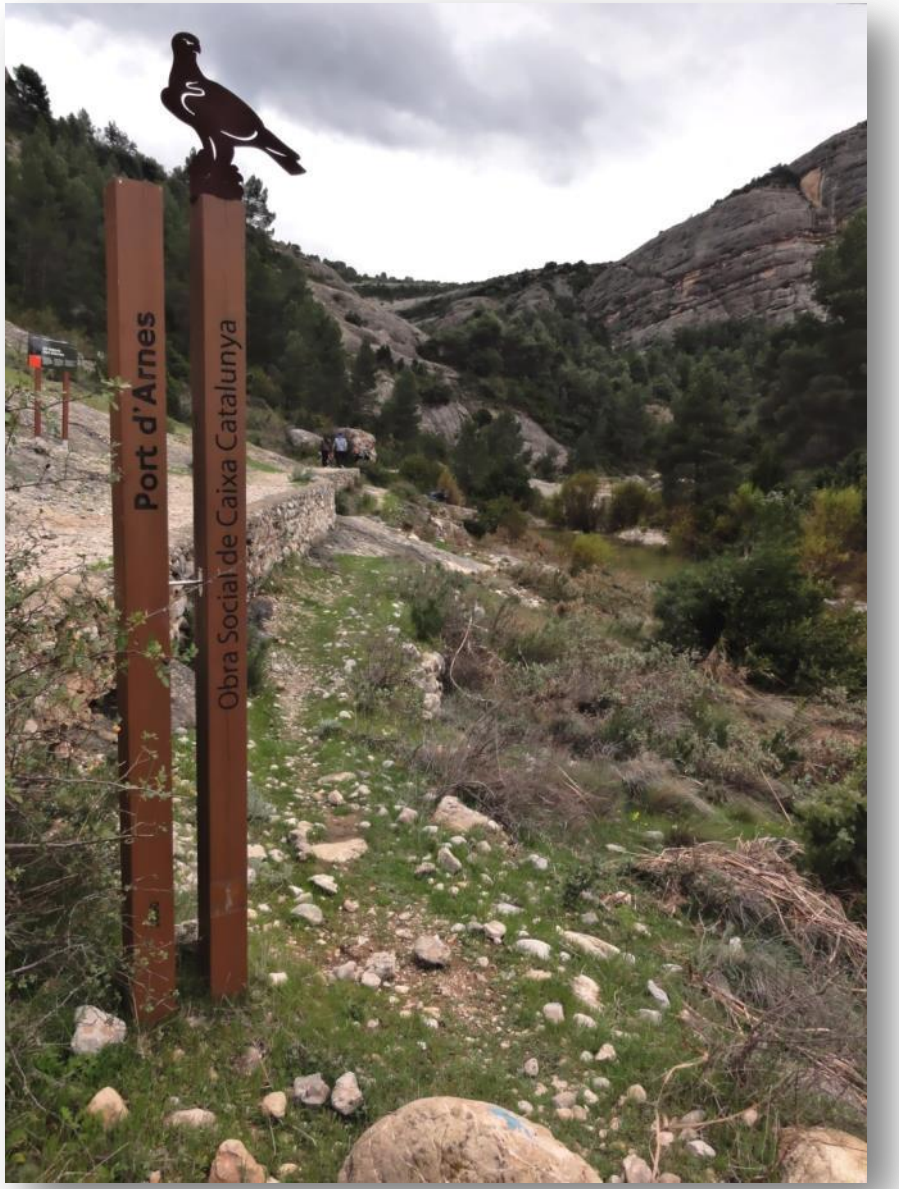

Het is niet meer vertrouwd / toegestaan om over dit bruggetje naar de andere kant van de kloof te lopen.

Door de hele kloof ligt een keurig aangelegd pad en we zien behoorlijk wat wandelaars.

Als we de kloof verlaten kunnen we het pad dat ons richting auto brengt niet direct vinden. Toch moet het vlakbij zijn en na een honderdtal meters struinen hebben we het gevonden.

Uiteindelijk komen we dan aan op de weg waar we zijn begonnen. We kijken nog een keer om en zien een mooi plaatje van olijfbomen en bergen.

Zondag 31 maart La Fresneda - La Portellada - Embalse de Pena - Valderrobres - La Fresneda 51 km

Laagste punt: 432 m **Hoogste punt: 662 m** **Totale stijging/daling: 870 m** **Weer: licht bewolkt, 20 ^{0}C**

Het lijkt een prachtige dag te worden dus ook nu blijven we niet op de camping. Het wordt een fietstocht en om kwart over 10 vertrekken we vanaf de camping.

Als eerste gaan we naar het kleine plaatsje La Portellada, wat op zo'n kwartier fietsen ligt vanaf de camping. Het laatste stukje naar de kerk is heel erg steil, maar dat zijn we inmiddels gewend.

Na het dorpje volgt nog een kleine stijging om vervolgens te genieten van een behoorlijke lange afdaling. We stoppen even voor deze boomgaard vol met witte bloemen.

Beneden aangekomen volgen we 10 m de gewone weg om daarna af te slaan naar een mooie onverharde weg.

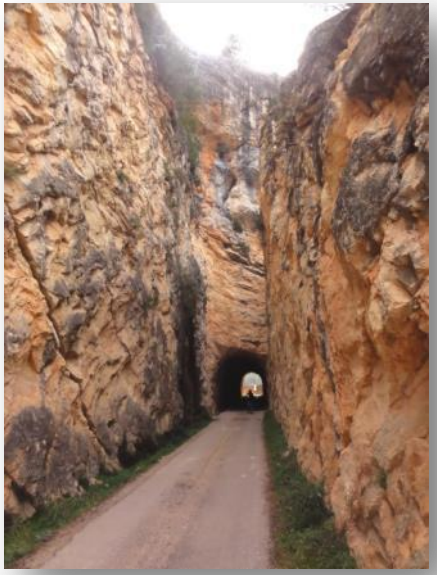

Maar het wegdek kan er ook zo uitzien.

Daarna volgen wij een smal weggetje richting Embalse de Pena. Op de foto is een klein stukje van de stuwdam te zien.

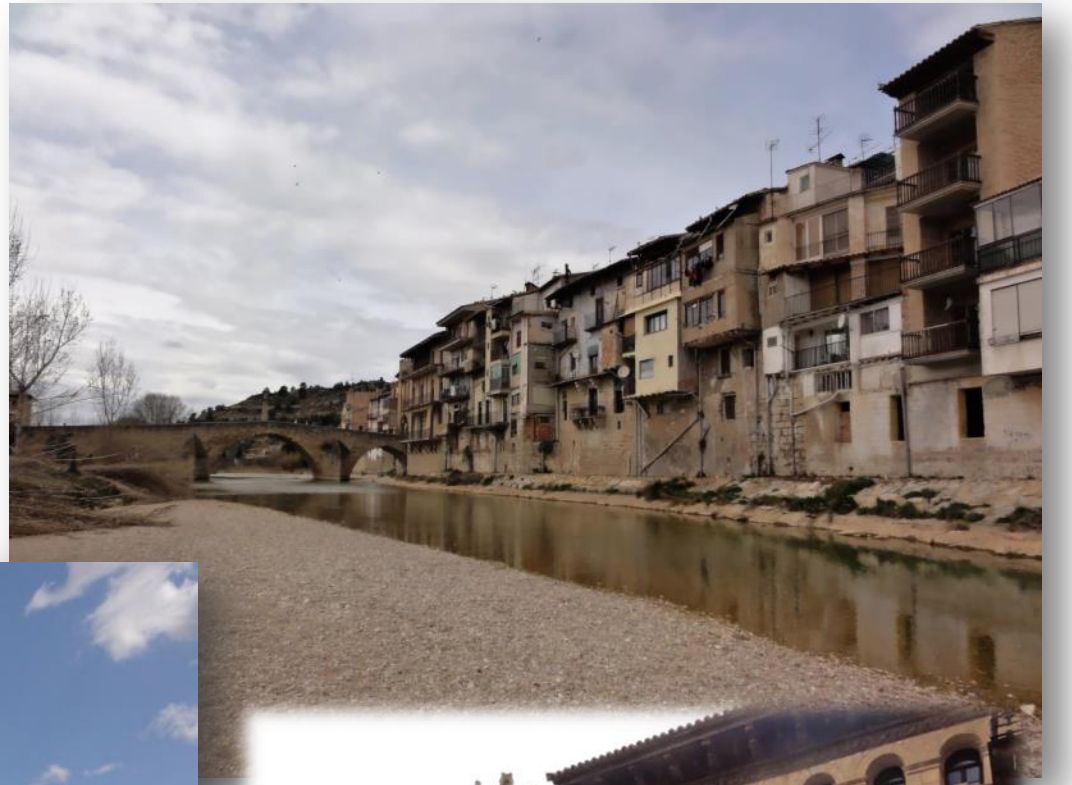
Deze smalle tunnel geeft toegang tot het stuwmeer.

En daar is dan het stuwmeer. Tijdens een eerdere wandeling hebben we dit meer van bovenaf gezien.

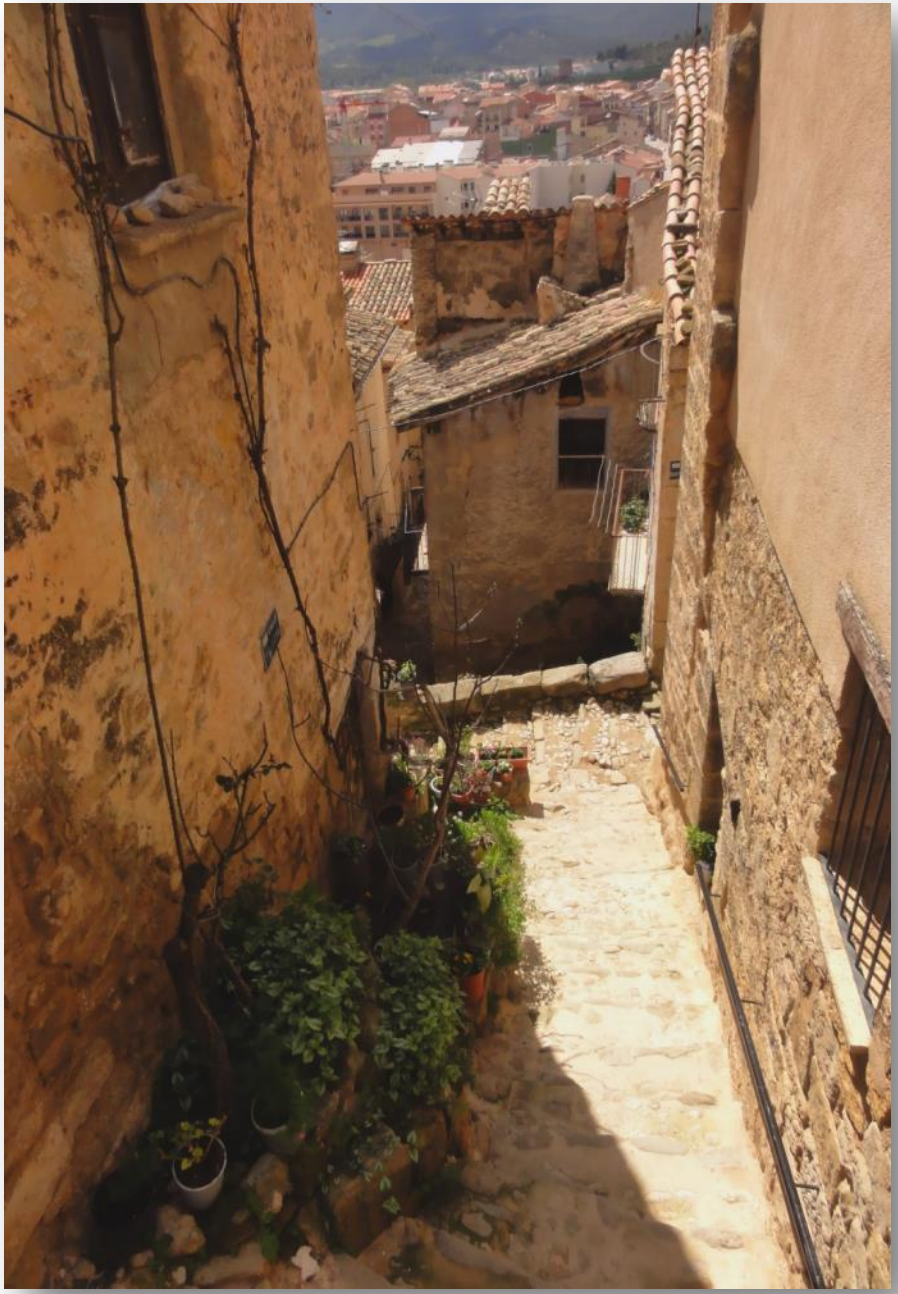
We vervolgen onze weg via Beceite naar het prachtige plaatsje Valderrobres.

Met de fiets aan de hand bekijken we dit mooie plekje. Je kunt merken dat het Pasen is want het is er behoorlijk druk.

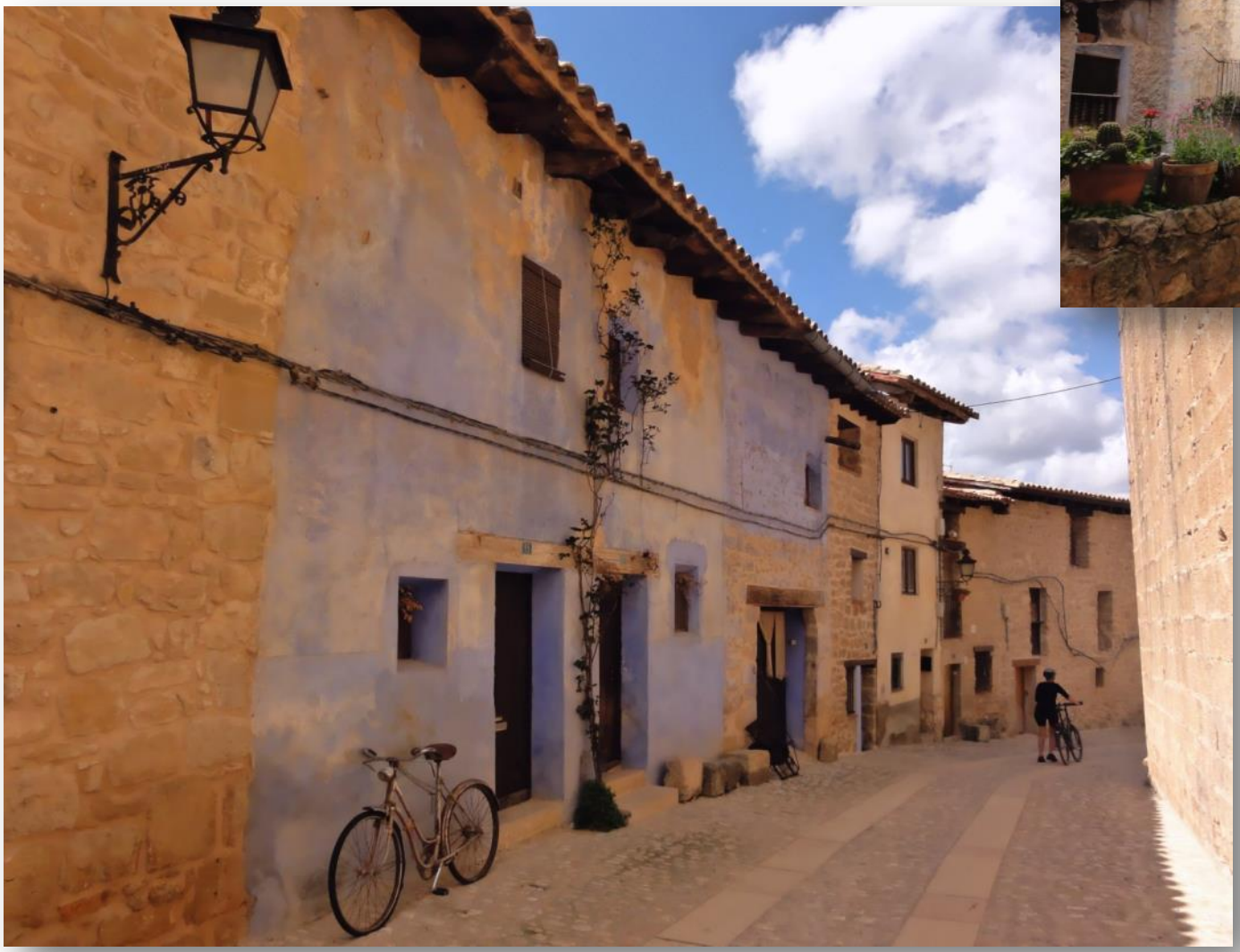

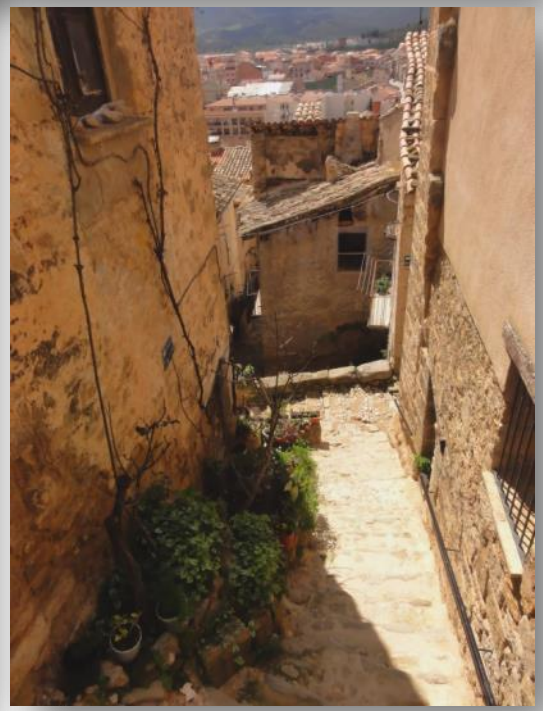

Vanaf Valderrobres fietsen we niet de verharde weg maar nemen we een prachtig onverhard pad. Wat is onverhard fietsen toch een stuk mooier dan de normale weg. Maar ook aan dit pad komt een eind en daarna is het nog even behoorlijk klimmen naar La Fresneda om om kwart over 3 weer terug te zijn op de camping.
We hebben er een geweldig mooie fietstocht opzitten. Vandaag een lekke band voor Wim.

Maandag 1 april La Fresneda - Valderrobres

Weer: licht bewolkt

We rijden naar Valderrobres waar we nog eens zonder fiets rondlopen. Het is er nu een stuk rustiger dan gisteren. Vandaag gaan we ook weer eens voor een dagmenu. We krijgen een fles wijn, een fles water, een schaaltje olijven met worst, een mandje brood, een voorgerecht, een hoofdgerecht, een dessert en tot slot nog een kop koffie en thee. Het smaakt voortreffelijk en dat maar voor € 22,00 voor ons tweetjes.

Dinsdag 2 april Valderrobres - Beceite - Arnes - Lledó - Valderrobres 49 km

Laagste punt: 423 m **Hoogste punt: 643 m** **Totale stijging/daling: 800 m** **Weer: licht bewolkt, 16 ^{0}C**

We pakken de auto en rijden naar Valderrobres. Vanaf daar beginnen we met onze fietstocht.
We rijden eerst richting Beceite en vlak voor de brug over de rivier nemen we een smallere weg linksaf.

We zien hier beneden ons een oud irrigatiekanaal dat geen dienst meer doet.

We fietsen nog een stukje verharde weg die daarna overgaat in een onverharde weg.

Even later verlaten we deze weg voor een ander pad dat ons binnendoor naar de waterval moet brengen. Onze weg gaat over het erf van deze oude boerderij.
Maar het pad wordt er niet beter op en dan houdt het abrupt op. De boer heeft het omgeploegd en voorzien van olijfbomen. Dus dat betekent omdraaien en de aangegeven route naar de waterval volgen.

Bovenaan de waterval zetten we de fietsen op slot en nemen een trappetje naar beneden. We lopen over wat grote keien in het water en zoeken een plekje onderaan de waterval om te eten. Wat een prachtige plek.

Daarna fietsen we weer een stukje terug om vervolgens richting Arnes te gaan. Ons pad is bij tijd en wijle behoorlijk hobbelig maar door deze boomgaard is het goed fietsen.

Dan komen we aan bij het oude stationnetje van Arnes - Lledó waar we weer aankomen over het fietspad op een voormalige spoorlijn.

Van dit fietspad, La Val de Zafán, hebben we al eens een gedeelte gefietst. Nu dus weer een ander stuk en zo hebben we in een aantal keren bijna het hele fietspad gehad.

Bij het stationnetje van Valderrobres verlaten we de voormalige spoorlijn en fietsen terug naar de auto met als laatste stuk een lange afdaling.

Woensdag 3 april La Fresneda - Martres-Tolosane

400 km

Weer: zonnig, 15 ^{0}C

Vandaag verlaten we camping La Fresneda. We hebben er 10 dagen met plezier gestaan en mooie wandel- en fietstochten gemaakt. Maar we gaan weer verder richting huis. Om kwart over 9 vertrekken we en rijden we richting de Pyreneeën. Het is ongelofelijk maar we zien al de besneeuwde toppen die 200 km hemelsbreed verder liggen.

We doorkruisen de Pyreneeën via de Vielhatunnel die op ruim 1600 m hoogte ligt. Voor deze tunnel stoppen we even voor deze foto.

Daarna bedenkt onze TomTom een andere route dan wij in gedachten hebben. Deze route brengt ons naar de Col de Menté op 1350 m waar de sneeuw langs de weg nog een meter hoog ligt. Een prachtige route met heel veel haarspeldbochten. We zouden zelf nooit op de gedachte gekomen zijn om deze weg te volgen.

Daarna is het niet meer zover naar de camping Le Moulin in Martres-Tolosane waar het nog wel heel erg rustig is met vakantiegangers.

Donderdag 4 april Martres-Tolosane - Orcet

475 km

Weer: bewolkt, 11 ^{0}C

Om 8 uur rijden we weg van de camping en rijden via de autoweg naar Toulouse om vervolgens de via binnenwegen door de Auvergne naar Orcet te rijden dat vlakbij Clermond Ferrand ligt.

Onderweg rijden we over de Col de la Croix Morand op1400 m hoogte. In Orcet slapen we weer op dezelfde camping als op de heenweg.

Vrijdag 5 april Orcet - Voué

 398 km

Weer: bewolkt en regenachtig 4 - 10 ^{0}C

Pas om kwart voor 10 vertrekken we en rijden vervolgens dezelfde weg die we op de heenweg hebben gereden. We slapen in Voué weer op dezelfde camping als op de heenweg.

Zaterdag 6 april Voué - Heel

 435 km

Weer: bewolkt en regenachtig, 6 ^{0}C

Deze dag rijden we weer het eerste deel van de terugweg binnendoor, maar wel een iets andere weg dan op de heenweg. Ook hier zijn er eindeloze velden en rechte wegen. Daarna is de autoweg weer aan de beurt. Hoe dichter we bij huis komen hoe kouder het wordt en we zien zelfs 4 graden op de thermometer verschijnen. Om een uur of 3 zijn we thuis na een rit zonder problemen.

Tot slot:
Onze vakantie zit erop en zoals zo vaak kijken we uitgebreid terug. Misschien dit keer wel meer dan normaal omdat we deze vakantie anders ingegaan zijn dan de voorbije jaren. We hadden nu de tijd aan ons zelf en ook dat moet je leren. Alhoewel, het wende best wel snel.
Zoals het aantal dagen dat we in gedachten hadden om naar Spanje en naar huis te rijden. Omdat we geen autoweg hebben genomen, hebben we er misschien wel langer over gedaan dan nodig is, maar we hebben wel genoten van het binnendoor rijden en van de vele dorpjes waar we doorheen gereden zijn. En ondanks dat het weer in Navajas niet het weer was waar we op hadden gehoopt zijn we toch ruim een week gebleven. Want och, we hebben de tijd en als het regent is het ook best fijn in de caravan.

In Mojácar hebben we ruim 3 weken een heel fijne tijd gehad. Dit gebied is wel het droogste van Spanje, maar ook het warmste. We moesten even wennen aan dit droge gebied, maar iedere dag begonnen we het mooier te vinden. We hebben er prachtige wandelingen kunnen maken. De camping El Quinto ligt op korte afstand van zee, dus als je wilt genieten van de zee en van de terrasjes ben je er binnen 10 minuten. Dit gebied, met zijn witte dorpjes, is favoriet bij de Engelse overwinteraars. Ook in dit gebied zijn er veel restaurantjes waar je tussen 1 en 4 uur kunt genieten van een ‘menu del dia’. Dit uitgebreide menu wordt overal aangeboden voor € 10,00, incl. alle toebehoren en drank. Wij hebben er in ieder geval heel erg van genoten.

De camping in La Fresneda had gelijk ons hart gestolen. Een heerlijk rustige camping middenin de natuur. Hier hebben we veel gefietst daar het landschap minder steil is dan in Mojácar. De dorpjes in dit gebied zijn klein en oud en in tegenstelling tot het vorige gebied is geen enkel wit dorpje te vinden. Toch hebben ook deze dorpjes hun charme. Het gebied is veel minder bewoond dan bij de kust en buitenlandse toeristen hebben we er niet veel gezien. Trouwens tijdens alle fietstochten en wandelingen zijn we bijna nooit iemand tegengekomen, behalve dan waar het echt toeristisch is, zoals bv tijdens de kloofwandelingen.

Wat we ook gezien hebben is dat in Spanje de crisis hard heeft toegeslagen. We hebben heel veel grote projecten gezien die niet zijn afgebouwd en die nu staan te wachten op betere tijden. Ook de grote bouwkranen staan doelloos te wachten bij de onafgebouwde gebouwen. En ook de particulier die een huis aan het bouwen is is vaak halverwege gestopt omdat er waarschijnlijk geen geld meer is.

Maar toch, wij kunnen niets anders zeggen dan dat we genoten hebben van iedere dag. De tijd hebben aan jezelf, het mooie weer met soms wat mindere dagen, de omgeving, de etentjes, de wandel- en fietstochten. Volgend jaar willen we graag weer!